

TUMF

Замина и загина, заврши со се што знаеше
"Одобрено е" - така го научија
"Брани го твоето иако не си сопственик,
твоето е наше, ти си свој само кога ти даваме
и така не вредиш, залудно трошиш, одиш, присвојуваш
"Ј, престани!
Подобро почни да се дружиш со црвите
твоите идни пријатели, или непријатели

сеедно ни е, подобро
и така само тие ти остануваат
само тие и ти ги оставаме
Замисли!
Земјата ја бранеше за да те закопаме во неа
еј, ја исполни својата животна цел
затоа заблагодари ни се
ти овозможише спас од одговорноста
и вечно заберавање на сите грешки и убиства
залудно потрошен леб, вознемирување ивалкаве
Тоа е твоето минато, твојата иднина е таму долу
Спокејот на ладната земја, замрзнува се
ги распарчува чувствата, го уништува помнењето
ја заочува сликата, патевете
остава им го на живите, оние кои градат, грешат
и не се перправаат, веруваат дека не заслужуваат
затоа продолжуваат да градат градови како тврдини
разни инјекции
Но не и црви!

акакакакака

Тие ги плашат и оддалечуваат
Се секаваш ли на твоето раѓање?
Идодека сфати остаре, однатре протече и изгуби
заедно со милијарди други
Да, го изгубивте ритамот на доброто
и кога прв пат плачеше, и последен пат
затоа што останатите солзи беа самосожалување
и тага за идолот што сакаше да бидеш ти
затоа што заборава дека истиот тој ти го подготви гробот
те запозна со црвите, но не ти ги покажа нивниот јазик, култура и навики
Затоа заслужено молчи и уживај во молкот
друго и не ти останува
друго и не очекува од тебе, ни од милијардите твои близнаци
Се збогуваат со сонцето со вашиот прв изговорен збор: "ОГРАНИЧЕН"
И девојката што ја лажеше ја обои во сиво, ја зароби со месо

ја - преслика и не и дозволи да ја менува копијата
Твојот син одамна е дедо кој не очекува ништо повеќе од еден панаѓур

или распродажба, сеедно
Доволно му е да се потсети дека бил млад и мил
се додека не го допре твојот здив на луда амбиција
И ништо, ништо, ништо!
Тоа е последниот збор и заклучок.
Повторен и почувствуван безброј пати, пати, пати.....ПАТИ!
ТК.СК.

... "ВО ШТО Е ФИНТАТА?" ...

Скопје
9.10.2000 год.

Воздухот е чист, насекаде зеленило, луѓето се пријатни, културни и што е најважно сите гледаат својата работа. Пари не постојат, луѓето работат затоа што работата ги исполнува, спортот не е повеќе бизнис, не постои армија и полиција. Најдени се лекови за сите болести, најдени се решенија за сите проблеми. Надминати се сите "разлики", дупите предрасуди се само шега, љубовта и разбирањето се движечката сила на планетата земја...? Добро. Сега разбуди се и соочи се со реалноста!

Воздухот е загаден и цела планета. Волјата на неколкумина управува со животите на останатите 6 милијарди "марионети". Планетата е поделена на неколку стотини држави кои барем една својата историја војувале. Постојат илјадници болести кои го "косат" човечкиот живот. Парите се најценетото нешто, на кое што луѓето му робуваат иако знаат дека се само парче хартија. Повеќе нема да набројувам затоа што веројатно ова набројување нема крај. Има ли?

Здраво јас сум Васко од Скопје, Македонија. Имам 21 година. Не ме допаѓа тоа што се случува во мојата околина, а за светот подобро и да не зборам. Имам завршено гимназија, на факултет не отидов поради некои мои лични убедувања во војска без иако не по моја волја... добро, можеби и можев да не отидам но, знаев дека тоа е само можеби а уште поважно е што е и МИНАТО! 9-10 години слушам музика, 6 години сум по "гаражи". 10 години се возам со градски автобуси, и исто толку години прашувам "во што е финтата?". Милијарда пати сум се прашал: "И сега што?". Еден сум многу мината кои со години се по улици и таму пијат алкохол, пушат марихуана... знаат што прават. Еден сум од многу мината кои се нон-стоп по концерти и кои речиси се поврзуваат со андерграунд музиката. Еден сум од многу мината кои го живеат тој начин на живот, но се надевам дека нема да бидам еден од многу мината кои прекинуваат со тој начин кога ќе завршат факултет, ќе се вработат, оженат, омажат или пак нешто слично. Прерано за да разберат "во што е финтата".

На почетокот се е забава. Тоа е добро, добро е се да се заврши со забава, но тука е повторно заебаната реалност која ги сече сите оние кои не се свесни за нејзината смртоносна острина. Затоа најдобро е кога ќе разбереш дека РЕАЛНОСТА НЕ ЕБЕ НИКОГ И НИШТО! На реалноста единствено е важно нејзиното сопствено постоење, без разлика какво е тоа. Крваво, розево, црно, светло, среќно, тажно... Но затоа сме ние тука. Ние би требало да и го дадеме обликот на реалноста, да ја фатиме толку силно и да ја сфатиме уште посилено затоа што во обратен случај тука е нејзината пеколна острина, па знаете, можат да се случат нарии, па после се од почеток, па пак прашањето "Во што е финтата" и на крај повторно еве ја реалноста со нејзиниот посран свет, војни, разлики, сида, полиција, робување артии, правење на работи што не ги сакаме, глупави сатанисти, помочани и слепи "визици", тага, сиромаштија, дрога, зарази, Холивуд, турбо-фолк, шминкерчиња, наркоманчиња, кепедерчиња", курвичиња, мамини синчиња и ќеркички, естрада, цет-сет, крем, благороднички градски семејства, шмизли, попови, оци, глупави фудбалери, председатели, директори, сакани лаќање на даноци, чекање на редови, визи, лов и риболов, сообраќајки, навивачки тепањанстерски пресметки, феминизирани министри, шефови на улични банди, алкохоличари, шпанган, масовни и сериски убијци, лоши родители, глад, мизерија, силување, убивање.....

Затоа размисли убаво "Во што е финтата", и колку можеш да помогнеш во создавање на среќа, љубов, мир, насмевки, забава, здравје, толеранција, разбирање, дружење, слатко сонче, бакнување, водење на љубов, летање во облаци", држење за рака, играње фудбал во уличен двор, слобода, слобода, СЛОБОДА..... Дијагноза: Има надеж, треба сила, волја, Др. ТК.СК.

A. СТРАНА

1. SIDEWALK - сонувам
2. БУМБИКС... - еј, знаете ли?
3. SMUT - свет на лага
4. SUPERNIKS - hooker
5. ФЛУКС - убијците на овој град
6. SIDEWALK - зборови
7. БУМБИКС... - гласајте за...
8. SMUT - сам
9. SUPERNIKS - falling down
10. ФЛУКС - гнилот

Б. СТРАНА

1. SIDEWALK - заблуда
2. БУМБИКС... - ТК.СК.
3. SMUT - gajka's song
4. SUPERNIKS - freaks
5. ФЛУКС - зошто живееме
6. SIDEWALK - стискавец
7. БУМБИКС... - нашата порака
8. SMUT - вртилоп
9. SUPERNIKS - one of my bad days
10. ФЛУКС - муабет

КАКА СНИМКИ А
kaka@freemail.org.mk

КАКА
СНИМКИ А

ТК.СК. за SK8

СО САМО 50 ДЕНАРИ ПОДРЖЕТЕ ГИ КАКА СНИМКИ

ВО МИСИЈАТА

"ИЗДАВАЊЕ НА МАКЕДОНСКИ ПОДЗЕМНИ ГРУПИ"

AVAILABLE FOR \$3 EUROPE, \$4 WORLD (PPD) OR TRADE. NO RIP OFF!!!
"КАКА" ZINE & TAPES, ARSO NICKOV 23, 91000 SKOPJE, MACEDONIA, EUROPE

Featuring bands from Serbia,
Macedonia & Croatia:

- 30 DO SO DEN.
- EXISTENCE #31#34
- ANG. @BUNK SO DEN.
- DRUM #71#3. AV-SRPS.

-ANARHIZANT HORACI-KRISTOVICIN
(10 DEN.)

-KAPITALISTICKI SISTEM-M.BAKUNIN
(10 DEN.)

-SEKULARNI KAPITALIZAM
(10 DEN.)

I'M A MAN

INT.COMP.TAPE C90 + BOOKLET

SCUM OF SOCIETY, SHUDOS, TERMINUS,
WHEN MIND REFLECTS, GROINGHURN,
ANTICIPATE, SCHIZMA, ASIDE, DISARM,
DEPRESSOR, BEYOND DESCRIPTION,
DISORDER, NEW
EQU. B.DAMAGE,
LUNCH, PICHISHO,
MINT, INVAZIJA, I.R.S.
BRAINS & R.E.O.

PRICE:
4\$ PPD EUROPE
5\$ PPD WORLD
NO RIP OFF !!
WRITE FOR DUTRO LUT

НАСКОРО! НАСКОРО! НАСКОРО! НАСКОРО! НАСКОРО!

Сплит касета на македонски и руски панк групи?!
БУМБИКС... - "Нашата порака!"

Тотално раритетни живи снимки!

Stefan Simonovski
Ul. 4 Juli 4-1/2
91000 Skopje
Macedonia/Europe

D.I.Y.
AS
FUCK!!

ANIZ #27 #1 ASINFOR
VESNIK (10 DEN.)
REVOLUTION #3 A.P.S.

LACINATSKA NEWS
10\$ NEW PICTURES #1

VARNA HARDCORE STRIKES AGAIN

indignity OUTRAGE

OLD SCHOOL HARDCORE

demo split out now!

available for \$3 Europe/\$4 World (ppd included)

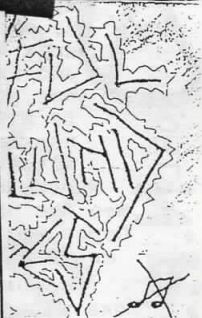
SEND WELL HIDDEN CASH TO:

INDIGNITY
c/o Bristo Ignatov
Vazrajdanje kv.
bl.40 ent. 1 app.31
BUL-9000 VARNA
BULGARIA

OUTRAGE
c/o Jivko Manev
"Strach!!" str.8 app.7
BUL-9000 VARNA
BULGARIA

E-mail: jivko@nts-varna.bg

DIY MATERIALS
2 IN MACEDONIA
KERS GET IN TOUCH

ADDRESS
DRAGAN
1VSKI BRIGADI 5/8

91000 SKOPJE

MACEDONIA (EUROPE)

TRADES ARE WELCOME!!!

INSPIRED IDEAS WANTED!!!

write for

DIST. BY...
FANZINI, KASETI, PRISIVKI
ANNOVA, DRAGAN

GJUROSKI VASIL
BUL. AVNOJ 88-1/5
91000 SKOPJE
Presenting 16 live tracks.
EMAL VASILEVICHOMAL
TRADES ARE WELCOME!!!
NO RIP OFF!!!
30 den. MKD
\$5 ppd EUROPE

THE NEW POLICE STATE

...Како сум станал панкер? Еј, ај да не збориме за тоа. Тоа е долго и широко. Тие што ми го покажуваат тоа сега се најголеми глупаци и шминкери. Од 1984 година сум панкер, и уште слушам, тоа си го чувам во себе... панкот е мојата борба за живот!!! Во 1986 година го направив првиот бенд "1903", па после го сменивме името во "РАБОТНИЧКИ ФРОНТ"... Имавме неколку снимки и концерти, и тоа... После подолга пауза свирев во уште еден бенд "BLOODY RIOT", сум свирел и со "POK АГРЕСОРИ", "ДАЛТОНС"... Во Март 1993 со Шулак ги оформивме "NEW POLICE STATE", јасно е зошто си дадовме такво име иако се двоумевме помеѓу неколку имиња, на пример "ТЕРИТОРИЈАЛНА ОДБРАНА", и... не ми текнува кое беше уште едно... нема врска. На почетокот бевме само ние двајца, јас на бас, а Шулак на тапани. За прв пат свиревме во "Дорс", пред 200 луѓе... сме свиреле многу пати... имаме и 3 деца, првото е "Се тече ништо не се менува", второто е "Слободен говор", и третото е "Запознавање на природата и општеството"... Од македонското тло можат да излезат големи панк групи, ама работата е во тоа што на пример некој бенд ќе стигне до некое одредено ниво, и после тоа... видите не кои сме ние, ние сме ааааа, и толку... тоа е. Поради тоа што не можат да свират често, а имаат желба за свирење панк групите свират секаде и се плеткаат со луѓе што не треба... Не знам, ...не знам како дојде до тоа самоуништување на панкот во Скопје... Пропаднаа луѓето, си отидоа, се испоженија, се ис- помажија... дроги... Нема кој да ги подучи младите панкери. Јас се обидувам колку што можам... ама изгледа дека ка они не сакаат. Сакаат нешто сами да направат, ама ништо. Они не почнуваат од нешто четокот, туку одма нешто хард кор, мард кор. чекај малце... Јас им викам: "Почни првен од "PISTOLS" првен што е, после се стивен од "PISTOLS" иако не одма... е, затоа се подготвени... Затоа е така". Научи нешто, види на овие години затоа што гнува до хард кор, паѓа. Идеолошки не се. Јас сум останал панкер. Така и ги учиме и децата од почнал од буквата "А"! ало... Доаѓаат и ми викаат снимај ми хард кор. А јас им викам, НЕ. СЕ СО РЕД. на крај и хард кор... ама првен буквата "А"! Луѓето треба да се самите свесни... а нив ги боли кур! ќе се напушат, ќе се напијат и ај се фураме нешто панк, ау, ау, и ништо не прават со тоа. Само ќе се облечат нешто, а дали имаат дома две касети, или дали прочитале нешто за тоа, ме разбираш? Еве гледам многу луѓе како тебе што сакаат за сценава, знаеш... еве гледам еден дечко, не го знам кој е фотокопирал нешто Бакуџин и дели за 10 денари, вика ќе правел нешто за Кр-опоткин... тоа е она што треба. А не како некои што ги злоупотребуваат работите, сите знаеме кои се тие. Нема веќе места како порано каде што се собираат само панкери... затоа што повеќето глумат дека се панкери... баш позери. Нема континуитет... ќе дојдат на концерт, тогаш ќе се изнаоблечат во кожнаци, ќе направат четки, боцки... а утрентата отишле на кафе во некој најшминкерски кафич. Е, порано имаше неколкумина што беа панкери само за да фатат пички. А мене сега сите ми викаат: "ВИДИ ГО Перса, има 28 години, а уште е ко дете." Не е ко дете, тоа е филозофијата. Ако си еднаш, остани во тоа. Ме боли кур, кој што сака нека збори за мене!!!!

Најголемата грешка е кога некој пее на англиски. Така никој не го разбира. Мене ми е потребен панк што ќе го разбирам. Тоа е тоа. Кај си таму си. И на македонски може да звучи песна мелодично. Вотоа е финтата. Како што Боб Марли пеел за сите да го слушнат плачот на неговиот поробен народ, така и ние пеем за нашето ропство. Кој сфаќа, не знам. Тоа е тоа. ПАНКЕР Е СЕКОЈ ОНОЈ КОЈ СЕ БОПРОТИВ СВОЈОТ УГНЕТУВАЧ!!!!... Ти си само еден, за ова општество ништо, што и да направим, никој не те приметува. Ти си свесен и ти знаеш, заедно сме добри, заедно сме јаки, заедно ќе решиме нешто, а сам никој и ништо. ОБЕДИНЕТИ, ТОА Е ЗНАЈ ОБЕДИНЕТИ? ТОА Е СПАС!!! ОБЕДИНЕТИ? ТОА Е ЗНАЈ ОБЕДИНЕТИ? ТОА Е СПАС!!!

THE NEW POLICE STATE

АНДАРХОС
ТЕРИЈА
N.P.S.

THE NEW POLICE STATE

ANARCHY & PEACE

N.P.S. N.P.S.

ОБЕДИНЕТИ !!!
си само еден,
ова општество ништо,

ДА ИЛИ НЕ ?!
луѓето мислат,
луѓето прават,
луѓето градат,
луѓето уништуваат.

Луѓето војуваат,
луѓето крадат,
луѓето лажат,
луѓето веруваат.
ЛУЃЕ ЛИ СЕ ТОА ?!
ДА ИЛИ НЕ ?!!!

ВИНОВЕН ЗА ШТО ???
е сум жеден за крв.
ВИНОВЕН ЗА ШТО ???
е сум жеден за крв.
ВИНОВЕН ЗА ШТО ???
Нејкам нова земја.

СУРОВ СВЕТ
ветот полека изумира,
човечкиот род активно се трети,
индустријата напредува, природата се брише,
историјата одумира позади нас,
Се повеќе криза и беда,
се повеќе млади, боси и гладни,
се повеќе штрајкови и демонстрации,
се повеќе уривања и кражби.

ОДУМИРА ИДЕАТА ЗА БОРБА,
ти снемума сликите од правите луѓе,
медумите владеат во нашите глави,
човечката моќ полека паѓа.

ОВА Е СУРОВ, СУРОВ СВЕТ...!

Обединети: тоа е знај,
тоа е став,
Ти си свесен и ти знаеш
заведно сме добри,
заведно сме јаки,
заедно ќе решиме нешто,
а сам никој ништо.

ПРОТЕСТ
Себорам за човечките права,
на секој млад човек,
во овој мизерен свет,
каде има закони многу.
Ние сме премногу млади,
за да на овој начин ние да страдаме,
ние сме премногу наивни,
за вака да патиме и ова да го гледаме.

ВИНОВЕН ЗА ШТО ???
Не верувам во вас.
ВИНОВЕН ЗА ШТО ???
Јас бегам од вас.
ВИНОВЕН, ВИНОВЕН, А ЗА ШТО ???!
ТИ НЕМАШ ШАНСИ ДА...?
Ти дигни рака, ти кажи се,
ти дигни два прста, побуни се,
твое е право, ти си млад,
ти си ти, ти си јак.
ТИ ГЛЕДАШ КАКО ПРОПАЃА СВЕТОТ,
со тебе или не,
ти немаш избор да седнеш,
ти стани на нозе и дигниси.

ANARCHY
N.P.S.

PEACE

ВИНОВЕН ЗА ШТО ?
ВИНОВЕН ЗА ШТО ???
Не сум јас војник.
ВИНОВЕН ЗА ШТО ???
Не војувам со никој.
ВИНОВЕН ЗА ШТО ???
Затоа што сум јас.
ВИНОВЕН ЗА ШТО ???
Не сум како вас.

МММ

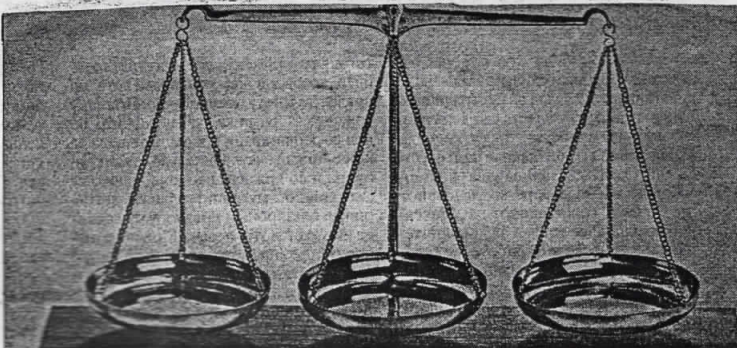
THE NEW POLICE STATE

КОНТАКТ: 091/366-904 (Борне)
(Борне)

ИЗВАЗОК ОД КНИГАТА "СОЛЈУНСКИТЕ АТЕНТАТОРИ" од Јован Божовски

—Добро е!—рече гласно Илија Трчков откопувајќи го од под камењата сандачето со динамитот. Гласот се удри во нискиот свод од камен и оттука, низ отворот, излезе кон морето. Илија Трчков се изненади од неговата сила; ја крена главата и го виде Орцета како стои со Мечев покрај Ивановиот гроб. За миг тоа го задржа во движењето со рацете кон сандачето, рацете му останаа на половина пат, лицето се истегна, исчезна од него насмевката. Беше тоа само кратко, мимолетно засенчување поради присуството на смртта тука, од него, но неговата природа беше сега против размислување, телото бараше во секој миг движење, не оставајќи ја свеста да се скове на едно место.—Поземете!—викна тој кон низ гледајќи ги како стојат покрај гробот, и тие замолчени и неподвижни. Орце беше повеќе отсекогаш затворен и скржав на зборови. Овој пат како навистина да ~~не~~ носи со себе темен облак, што секој миг може да се истури. Седеа покрај брегот, никој не зборуваше. Кирков наоѓаше во песокта парчиња од школки, ги ронеше меѓу прстите чудејќи се на нивната тршност. Пингов фрлаше камчиња во водата; при секоје паѓање тие удираа како клобурци од јадар летен дожд. Тој шум го одвлекуваше и го чинеше привидно мирен. Излегувајќи од пештерата, Орце долго ги изгледа сите редум.—Смрт на сигно!—рече огорчено и на сите им се стори дека пак ќе замолчи, дека во таа реченица е собрана и исплукана сета горчина што му го грчеше лицето. Илија Трчков и Мечев го намесгуваа динамитот во еден од чуновите и не се ни свртеа.—Смрт на сигно!—повтори Орце со повизен глас.—Отсекогаш сум се плашел од таква смрт...—Сто оки динамит требаше да се спаси. Се се случи неочекувано...—Рече Кирков не гледајќи во него.—Не мислам на тоа...—го прекина тој. Очите му гореа и изгледаше дека од тој пламен, што се димеше во низ, секој миг се шират задгорените кругови на подочниците, правејќи го лицето аскетски издолжено и испотено.—Мислам на нашата смрт...—продолжи тој.—Ете ни уште една пука, да се исчуваме за едно умирање со ефект! Загледан дотогаш во далецината, во морската вода без брегови, Павел Шатев се приближи.—Зошто зборуваш за умирање, Орце! Се разбира...—се обиде да се насмевне.—Во секоја борба има мртви; зар за тоа што падна еден од нас да станеме фаталисти? Очајници? Треба да бидеме практични сурови, методични терористи кои... Орце го прекина нагло кревајќи ја раката.—Размислувај и сам достатно за тоа. Вев долго време во туѓина, меѓу луѓе што нам ни се слични, запознав многумина коишто се што се случило останале живи и сега својот живот го носат како најголемо проклетство. Не сакам таков живот... Вие си спомнувате: уште во гимназија, кога го создадовме нашиот кружок, ние се заветувавме на смрт. Беше тоа можеби непромислено, патетично. Но сега длабоко чувствувам дека тоа е единствено можна логика на секој тероризам. И нашата смрт треба да биде дел од акцијата, потврда на нејзина и најчиста залого за чистотата на нашите идеи...—Зошто големи зборови? Работата е мошне проста: ќе ги извршиме атентатите и после...—И после? Орце го гледаше откосо, усните му беа згрчени. Павел Шатев се помачи да објасни, но прашањето остануваше без одговор. Што после, навистина, мислеше Кирков. Мислата се одбиваше од неизвесноста која понатаму настанува како од тврди ѕидови. Им се чинеше тоа просто и јасно; ќе ги извршат атентатите, а потоа како логична последица наидуваше целта—да се возбуди светот, да се раздвигат заспаните совести и постојното да се симне од лицето на татковината како темен превез, одошто таа ќе засвети чисто и насмеани. Да може, помисли тој, со едно делче од свеста, да се види сето она што ќе биде после... за тоа треба да се остане жив. А ако не биде ништо, ако сево ова е само заблуда и бладачко занесување во сонштата? Кирков од тоа чувствуваше смртен страв; не, не треба да се види ништо, се треба да се остави да изгори во пожарите што ќе ги предизвикаат, на таа темна неизвесност што стои со остри рабови до тоа после.—Нема да барам ни завет ни клетва...—рече Орце.—Одберете си сами. Јас веќе одбрав.

LIBERTY
FREEDOM

СЛОВЕТА
СМРТ!
СЛОВЕТА

До Г-дин
Директор на "Зоолошката градина" Скопје

Почитуван "Г-не" ја посетив "Вашата" (нашата)
зоолошка градина, и бев фрапирана, и фасцинирана од Вашата организација
на работење и грижа за животните.

Претходно зоолошката градина ја посетив пред десетина години и како и сега
така и тогаш бев фрапирана и фасцинирана од вашата ангажираност.

Заради тоа најверојатно зоолошката градина ќе ја посетам по десетина
години.

Едно дете

Во скопската ЗОО градина опстојуваат
едни од најизмачените животни во
Р. Македонија. Некои од нив се таму
родени, а некои подоцна донесени.
Според светските норми животните
се чуваат во несоодветни кафези, во
кои хигиената е на многу ниско ниво
или воопшто ја нема. Исхраната не
ги задоволува потребите на
животните, а се случува и да
не ја добијат. Честа е сликата
на гладни и повредени животни
кои не го добиваат неопходниот
ветеринарен третман.

СТОП - ЗА АГОНИЈАТА НА
ЖИВОТНИТЕ ВО СКОПСКАТА **ЗОО ГРАДИНА**

Другиот ден, значи на 01.04., отидов сам во Рашка, испратен од мајчините солзи, кои како да претчувствуваа што ќе се случи. Го најдов со доста маки забутаното Покимици, се јавив, реков демек немам воена книшка, а тие ми одговорија "Токуму такви и ни требаат" Исто така ми рекоа дека моментално немаат униформи и чизми, но дека ќе добијат и ме упатија во некое соседно село за да му се јавам на некој ка?петан. Отидов таму, но капетанот бил на некое гаѓање па ми рекоа да почекам.

И така стоев потпрен на некое дрво, со уште двајца јадници доста постари од мене, и чекав...што?Верувајте ми дека не знаев. Во меѓувреме почна да врне дожд, а ние немавме каде да се засолниме... Стигна и капетанот и ни кажа дека подоцна ќе задолжиме униформи а наутро и оружје. Задолжувањето помина по темница со една свеќа, и еден тип кој на глас пцуеше и тераше у пичку матер се, од војската преку системот па се до Милошевиќ. За малку не викнаа воена полиција да интервенира... Таа ноќ ја преспавме во некоја шупа на сено, а утрото не чекаше веста дека тој ден ќе одиме на Косово... Не можев да верувам, а мислев дека ова е шега, но моите сомнежи брзо беа разбиели. Вечерва во 22.00 се оди на Косово, во општината Дреница, во подножјето на планината Чичавица. Човеку па јас не знам нормално да склопам и расклопам пушка, затоа што во текот на "служењето" на воениот рок 9 месеци поминав во генералштабот во Белград, како курир... Времето поминуваше а јас сеуште во себе се надевав дека нема да отидеме. Почна повторно да паѓа дожд. Околу 21.30 стигна наредба да тргнеме накај местото каде што беа паркирани автобусите. Дождот паѓаше, беше глува темница, и сите се растрчаа. Ништо, аманавистина, ништо не видов (носам наочари), ни каде одам, а ни каде газам. Чувствував дека нозете ми се утоп водени. Влеговме во автобусот и тргнаме. Изморен од неспиење и и узмачен од глад заспав, бидејќи повеќе од 24 саата ништо немав јадено... Рекоа, не било предвидено... Ме разбуди еден поручник, и наку командант на доброволниот вод (кој вика дека немало доброволци??), со зборовите: "Момче, уфрли полна рамка во пушката, ја поминавме Митровица, сега се е возможно... Не се сеќавам како, само знам дека треперев од студ и од страв, го направив тоа што ми го кажа, а во мене се разгоре дилемата: Дали да пукам? Што ако...? Не, не сум способен да размислувам и неј донесов никаква одлука (не без способен)... Повторно заспав... Кога се разбудив веќе одамна беше разденето, а автобусот се многу мака се движеше по нагорнина. Прашав еден добровolec каде сме, а тој кратко ми одговори: Чичавица. И тоа беше тоа. Не помина многу, а околу нас се запука, веројатно како доброволци, излеговме од автобусот. Ни дадоа некакви наредби не се сеќавам какви, само се сеќавам, дека ние 20 (вод) безме одредени да дојдеме до некоја камија и да го "обезбедиме" тој дел... Еден добар дел од луѓето без размислување тргна а полека и ние по нив. И понатаму во мене беше дилемата: "Што ако... што ако...? Дојдовме до камијата, каде што за среќа немаше никого, затоа што така конфузни и неорганизирани ќе не испотепаа како зајци, а тука ги почекавме и другите. Тој ден поминавме уште две села, каде што повторно немаше никого (за среќа) а во третото застанавме поради спиење. Ни одредија куќа за спиење која не беше далеку од рушевините. Одредена е и стража. За таа ноќ не без одреден јас, а ма тоа страже ни во една од 44 ноќи не ме одмина, без разлика на мојот слаб вид... Ноќ. Прва на Косово. На непознато, на туѓо. Тука, таму се слушаат истрели. Воглавно пукаше стражата, од страв. Јас се плашам, размислувам, не спијам... Јас не можам да убивам, не можам да бидам тоа што тие го сакаат...

Апввторно, што ако дејдам во ситуација јас или "тој"...? Па повеќе се сакам себе си отколку него! Не знам... Подобро да не размислувам... Можеби... Не надлетуваат авиони. Цела ноќ, не толку далеку се слушаат и детонации.

ноќта минува, а јас не можам да отспијам ни минута. Пред зора излегов во ходникот и запалив цигара. Размислувам; морам да се чувам, и од нашите и од нивните авиони на небото. Морам да бидам паметен, поради себе, родителите, мојата Сања, моите пријатели... Што ли е со нив...??? Следните 2-3 дена поминуваа горе, долу исто. Во така наречените чистења на села. Почнаа да се појавуваат првите цивили, Албанци. Воглавно старци, деца, жени... Велат дека ги спроведуваат до Глоговац, а потоа во бегалски кампони во Албанија. Секоја ноќ ја поминувавме во друго село, во друга, туѓа куќа... Давав стража, иако ноќта до 5 метри не се гледаше ништо. Авионите не надлетуваа non-stop. Детоначиите беа поблиску. ОВК не се појавуваше... За сега. Претчувствував дека овој почеток, е само дел од она што допра не чека. Колку би сакал да сум се излажал... Поминавме едно село каде што поминавме добри 7 дена, а другиот ден од престојот во тоа село, се сеќавам на 13.04., прв пат имав време да напишам писмо до дома. Сеуште не знаев што е со моите дома, моите пријатели, мојата Сања? Немав никакви вестии, немавме ни радио... Луѓето околу мене? Воглавно од село, доста постари. Инаку јас без најмлад во целиот баталјон. Сега сме 9 или можеби 10 не знам: Гавро, Ацо, Али Баба, Верко Гитара, Врба, Грк, Кувар, Возач, Брада и јас. Дали некогаш би дошол во контакт со овие луѓе да не сме сите заедно во овие срања? Не... До сега не сме биле во големи срања. Претчувствувам дека овој "мир" нема долго да потрае. Седмиот ден стигнува наредба за одене во Чичавица. Во "чистење" Спремиме заштитни маски, ќе фрлат отрови. Таа ноќ една бомба падна на најмалку 200 метра од нас. Малтерот испука и попаѓа врз мене. Во ушите зуми. Зарем е ова почетокот? Наутро, околу 5 тргнуваме, а дождот по правило паѓа. Поминуваме низ села. Празни, никаде ни жива душа. Викаат, "тоа" го завршиле оние пред нас, но таму каде што сега одиме не била ни војската ни полицијата. Не знам што да мислам и очекувам. Се раздени, но темно е од црните облаци.

19.04. Ќе го памтам до крајот на животот... Се приближувавме до едно село, а куршумите веќе фрчех над нас. Беше опасно па одлучија првен тенковите да влезат во селото а после и ние. Нормално, гледав да бидам помеѓу последните. Тенковите го гаѓаа селото. Со уште двајца се тргнав на страна позади некаков крш. Грешка, голема грешка. Тука беше некојси капетан М., лудак кој ги поминал боиштата во Босна и Хрватска (идиотот со тоа се фалеше!?!). Кога тенковите престанаа со гаѓањето, им довикна на останатите: "Вие одете по патот, а јас со овие тројца (мислеше на нас) одиме напред, во извидување..." Тоа не ми се допадна. Не водеше по некои "козји" патеки, камењарници, и одеднаш кога се најдовме на ридот, албански гробишта. Позади нас "фрчеше?"... Сесвртев за да видам дали доаѓаат и другите, и ужаснат сватив дека се на другиот рид, оддалечени од нас добри 2 километри... Си помислив дека е готово. Меѓутоа тоа го помисли и спротивната страна, па и тие побегнаа, а ние влеговме во селото. Се викаше Грдице, го запомнив тоа, и тука се наоѓаше училиштето кое е претворено во штаб на ОВК, а тоа РТС своевремено го прикажуваше, итн... Значи веќе сме на Чичавица. И понатаму врне. Треба да запоседнеме дел долг околу 1 километар. Се прави обрач околу Чичавица. Се копаат ровови. Валкан сум и уморен до немајкаде. Ми се спие. Првата ноќ на таа положба спиев под отворено небо, а и понатаму врнеше... Тука во ова село поминавме точно 21 ден. Веќе почнаа и првите страдања. Загина Срѓан К. од нашиот вод, налетал на мина... 2 беа ранети. Нервозата беше кај сите присутна, а мене конечно, после 24 дена ми

стигна писмо од дома. Сите се добро. Сите се добро. Некако ми е полесно. Почнуваат разни акции за фаќање на терористи. Некаде и се пука, а некаде и се предаваат. Гледам како нашата војска ги малтретира. Се чувствуваат надмоќни, ги тераат да ползаат, да пеат четнички песни.... Мака ми е, и се тргам на страна. Не можам и не сакам да го гледам тоа. Сеуште не сум испукал ни еден куршум... Почнаа и да пуштаат по 2 од водот дома... Јас сум на ред дури во 5 -та тура, кој ли ќе дочека? Стигнуваат и првите транзистори, се слушаат вести... Размислувам кога ќе му дојде крајот на сето ова. Да одам дома... Често ме одредуваат да одам во "патроли" низ селото како и тој ден,... Релативно е мирно. Авионите не надлетуваат, го гаѓаат "Феро Ники" Оддалечен од нас 400 М. по воздушна линија. Детоациите се силни и ми се чини дека се поблиски. Како и многу други, и јас почнав да носам чепови за уши. Поради притисокот. Одиме по вообичаената маршрута, во круг па назад. Однемаш, не се сеќавам ни од каде, пред нас се појави група од неколку жени и деца... Вкочанети погледи, одеднаш девојче почнува да плаче. Се плашам да не запукаат овие двајца покрај мене. Полека му пријдов на расплаканото девојче и го помилував по косата. Вотиве нејзини солзи, солзите на тоа албанско девојче, во нејзиниот исплашен поглед, го видов патењето и стравот на сите нас кои не сакавме да дојде до ова... За малку не заплакав и јас. "Од каде доаѓате?" - прашав, но не добив одговор, изгледа не ме разбраа. "Одете по овој пат, па потоа спуштете се до пругата..." - им реков (таму беше нај безбедно) и понатаму гледајќи во девојчето. Тргнаа, нон-стоп вртејќи се накај нас. Ми беше многу тешко. Во мене се испомешаа бесот и очајот. Сватив дека сум немокен... Се вративме во куќата каде што безме сместени. Не помина многу а без повикан на рапорт кај капетанот М., затоа што ги пуштив да си одат а не ги приведов. Почна да ми се дере... Не издржав - пукав; Скокнав и викнав: "Што се дереш мајмуну?! Оди на ридот и свири фрула!" Попизде. Почна да ми се заканува со воен суд, и со слични глупости. Само го прашав: "Кој заслужи воен суд? Ти или јас? Не сум ни крадел, ни убивал, ни изживувал..." - му реков и искочив надвор. Времето поминуваше ужасно бавно. Добив писма од Каса, Бојана? Наца и од мојата Сања. Одлучив: Кога ќе си отидам дома повеќе не се Браќам тука, па макар и да одам во затвор. Наслушнавме "демек" нашата "единица" ја извршила задачата (која ли беше?) и дека наскоро ќе не префрлат во некое село близу Глоговац. Само уште една акција... На некоја положба. Отидовме таму, во таа шума, направивме некакви заклони и чекавме (кој знае што?)... Имаше многу поскоци (змии), баравме серум, а ни одговорија дека ќе стигнат за неколку дена. УЖАС! Тука поминавме 5 дена. Конечно не преместија во селото каде што беше мирно. Имаше и Албанци. Воглавно старци, жени, деца... Никој не ги пипаше, само што им беше ограничено движењето. Куќата во која што безме сместени беше зачувана, но се разбира немаше струја и вода. 50 М. позади куќата течеше реката Дреница. Не можев да издржам и не осврнувајќи се на озборувањата се избавав.

RESIST

NO FIGHTING
NO WAR
NO TROUBLE
NO MORE!

STOP
WAR

После повеќе од 40 дена нормално се избирав. Како да не бев тука каде што сум, како да не се случуваше тоа што се случуваше...

Кога се вратив ме дочека веста: "Погина Гавро"

"Кој Гавро?" - вознемирено прашав. "Поручникот"

Тој беше командир на нашата чета. Крајевчанин,

добар човек. Конечно и мене ме ставија во

списокот за одење дома. 4 дена. Сепак, не

умеам а и не можам да се радувам... Утре си

одам дома... Не можам да поверувам... а таа

вечер не можам ни да заспијам... Дојде и

тој ден. Првин отидовме во Глоговац, каде

што не чекаше камион. Прв пат на асфалт

после 45 дена. Конечно и тргнавме. Во 8

тргнавме а во Кралјево стигнавме околу 13.

Мајка ми не можеше да поверува кога ме

виде. Се разбира, плачеше, а јас без сигурен

дека сега се е позади мене и дека таму

повеќе не се враќам... Повторно бев тука

помеѓу пријателите, луѓето кои ги сакам.

Со нивното присуство ми помогнаа да ја

пребродам кризата, брзо да се прилагодам...

Редовно одев на европсихијатар. Поради

документи. Глумев лудак, или навистина

бев тоа... Ни самиот не знам. Во војна бев

45 дена, од 01.04. до 15.05. и никогаш

повеќе. Некој ќе каже, па кој те тераше да

одиш, не мораше и сл. А јас му велам тоа да

ја праша мојата мајка, која 24 дена немаше

никакви вести од мене, мојот брат, татко,

мојата девојка, пријателите, можеби тие ќе

одговорат подобро од мене. Сега се е далеку

позади мене, позади сите нас... Не, не сакам

да коментирам никакви концерти на плоштади,

"чување" на мостови и сл., не сакам да ја

коментирам ни оваа војна, не сакам!!!!!!!

Доста ми е од се, посебно од нашата војска,

и маскираната униформа која никогаш повеќе

нема да ме види... Лукошани, Козлици, Градица,

Србица, Дреница, Бардики, Чичавица ми земаа

45 дена од животот по кој знае чив налог...

А овде, овде дознав дека нашата едни ница

воопшто не требало да оди на Косово, туку

тоа го вторила поради болните амбиции на

нејзиниот командант, некојси потполковник...

И да, сите имавме статус на доброволци,

за да и олеснеме на државата во случај

на наша смрт... А изгледа дека државата

не прати во смрт, а мислам дека и би

сакала таа смрт и да ја најдеме. Можеби

грешам -- а јас би сакал да сето ова

што побрзо и засекогаш заврши! (завршам!)

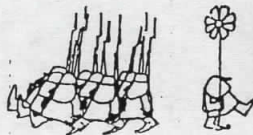
СПРЕЧЕТЕ ЈА ВОЈНАТА!

ПРЕСТАНЕТЕ СО УБИВАЊЕТО!

ЧИРО

Превземено од "ПРИГОВОР" Бр. 6 Мај 2000

Лист за приговор на совеста
и антимилитаризам. (СЕ НАДЕВАМ НА
ОВОСТРАНО ЗАДОВОЛСТВО)

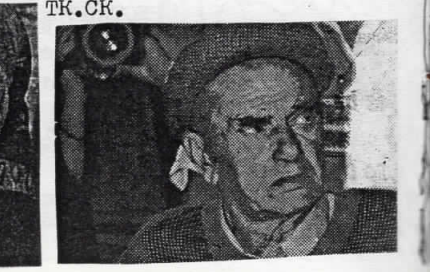

Што светско незадоволство. Малкумина упрекуваат со останатите. Планета Земја. Сесина од: хомо сапиенс, животни, инсекти, добри, лоши... Цел на постоењето, за многумина епозната. Храброста е заменета со слепата послушност. Повредување, онеспособување, минимизирање, завидување, постапување над другите. Дури и децата не се повеќе деца, туку некакви чудни мали копии на големи лицемери. Но имаат ли избор оние кои уште од "делени" се одгледувани во духот на материјалистичко-совршено збунети - "јас сум на јобар/ра" мали "богови" и "кралеви" на медиумските експлоататорски убијци. Дородојте во "машината" која го меле здравиот разум и ја искривува сликата на слободата се на една цел, продолжување на своето "живеење", дури и по цена на некое туѓо невинирање. Поделби, поделби, поделби... но не природни, туку принудни. За тоа се грижи совршениот репресиранчки апарат со неговиот грд син, стравот. Со векови тој апарат ведно со неговата сестра "машината" ја прават оваа планета мизерно место за живото. Стравот добро си ја врши својата ужасна работа. Луѓето се уврени дека без постоење господари нема да постојат ни самите тие. И така со векови и векови. Во името на материјалното збогатување умираат милиони невини и непотребни жртви. Во меѓувреме господарите градат тврдини на злото. Луѓето градат погрешна слика за животот и невинетно во своите гени го вметнуваат вредниот страв. Од што?

Македонија. 1999 година е веќе минато. Луѓето кои живеат во оваа земја не се многу среќни. Велат дека немаат зошто да бидат. Некои велат дека забравиле како е да не биде среќен, а некои тврдат дека не знаат што е тоа среќа. Не знам кој од нив ја зборува вистината. Знам дека многу од нив не знаат ништо за слободата, ниту пак за луѓето кои се бореле за неа. Сега и во минатото. Имам едно прашање за оние кои се прават паметни и кои веруваат дека се борат за слободата денес. Како можеш на луѓето ил едвај "крпа" ден со ден да им објасниш дека живеат во едно ново културно наследство дека треба да се борат против него!? Ве молам само да не им продавате револуции, затоа што на оние луѓе им е преку глава од револуции и револуционери. На свој народ му е преку глава од преобразувани копилица кои образувајќи се го губеат својот идентитет и својата едноставност и мудрост. Разберете веќе еднаш. Народот не може да го ослободи некој кој не е од народот!! Полека, полека стигнаме и до слободата. Онаа вистинската, онаа што не е "розева". И... ДА, БОРБАТА ЗА СЛОБОДА! Знајте, да ги видиме фактите. Луѓето живеат според правила кои ги донесуваат политичарите. Луѓето се "должни" да ги почитуваат тие правила, а за тоа навистина да биде таа политичарите ја имаат полицијата. Бидејќи живеат во вечен страв дека некој ќе ги нападне политичарите си "имаат" и војска во која се разбира "мора" да оди народот. Народот оди на работа во која најчесто учествува во процес на производство на продукти кои секогаш се продаваат по неколку пати поголема цена од реалната. Иако народот ги произведува тие продукти и знае колкава е нивната вистинска вредност, сепак ги купува тие производи. Зошто? Мислам дека не знаат, но сигурен сум дека знаат дека со тоа ги збогатуваат своите тирани а сепак не преземаат ништо околу тоа. Сега ќе си дојдат дома уморни од работа гледаат ТВ за која што исто плаќаат. Каков паркур, тие кои би требало да ја донесат "слободата", го финансираат "Ропството". Зошто се добива од ваквиот тек на настаните. Генерации на робови кои не се бунтуваат затоа што се плашат дека ќе го изгубат и она малку што го имаат. И се разбира пролетата иднина во која што толку веруваме. Гледаш пак се вртиме во круг. Пишувам работи кои што некој ги има напишано милион пати поубаво од мене. Зошто? Зошто уште едно прашање? Вам ви зборувам, мрзливи панкери, позерски хардкорци, самобендисани антропологи. Вие кои постојано зборувате за ебената слобода. Па каде е? Во вашите локални фанзини, во вашите полуиспиени евтени вина, во скапите халуциногенни дроги, во комплексот на пониска вредност, во групите што ги правите. Доста! Преку кур ми е од се. Веројатно и на повеќето им е преку кур од се. И сега што? Знам дека скоро се ќе спазам исто после овој текст но, поентата ми беше друго. Не сакав со овој текст да соопведам нешто, ниту пак велам дека сум подобар од оние за кои што пишував, знаете оние кои не знаеја што е тоа слобода. Најверојатно не сум ни полош. Затоа ова што ќе го напишам ќе биде заклучок и порака за крај, истовремено. "Слободното опишување на некојдневните, слободните дискусии и критики, слободното изјавување на незадоволството, осмелувањето да им веруваш на другите, слободното комуницирање и движење се мерките сантиметри од патот наречен СЛОБОДА и светот кој е ПРЕКРАСЕН!!!!!!!!!!!!!!

ТК.СК.

"WHY GRAFFITI CULTURE IS ART"

Го претвараме градот во еден вид галерија. Се работи за еден вид на ново уметничко изразување. Уметничките дела живеат додека некој ги гледа, а со графитите нон-стоп некој комуницира бидејќи тие се изложени на јавни места, луѓето поминуваат покрај нив, некои се импресионирани, а некои запрепастени.

"RESPECT"

DEAD

Large, complex graffiti piece with multiple overlapping letters and tags.

SKY

MTA CORP.

POSITIVO

Large, stylized graffiti letters at the bottom right of the page.

Large, stylized graffiti letters at the bottom left of the page.

Како се што не опкружува и уметноста с менува, евоулира. Експресионистите излегувале со своите атељеа и сликале во природа, што е многу блиску со изразувањето на чувствата преку графитите.

Купуваш спреј и излегуваш да се изразиш на некој ѕид кој за нас и луѓето од наш квалитет би само празен и бесзначаен. Со тој подвиг ние м даваме смисла т.е. тој станува дел од нашиот размислувања и начин на живот.

Работиме нешто што не ни е дозволено од некои кои израснале во помирно време и белите ѕидови и монотонијата не ја забележувале бидејќи им било полесно. Спротивно од тие некои сме ние на кои иднината ни е многу понесигурна, а животот исполнет со повеќе проблеми и стресови и сакаме да се изразуваме во присуство на истите.

"WHY GRAFFITI CULTURE IS ART"

Уметникот бара лажен мир во своето атеље, всушност релативен мир. Ние кои нашата уметност ја изразуваме преку графити, додека цртаме на некој ѕид на кој не ни е дозволено тоа да се прави, сме изложени повторно на место каде што проблемот и стресот се неизбежни што значи е обратно од живеење со релативни проблеми и стресови.

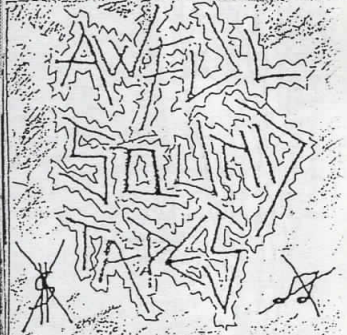
Ние сме храбри и своите дела ги изработуваме во ситуации каде што проблемите со полицијата, достојниот стес и адреналин не напојуваат за да делата бидат пореални од сите досега создадени. Поради овие факти графити културата ќе остане криминална уметност се додека...

the art

Од 90,91 сум во активен контакт со рап музиката и гледав и сведочев на нејзини најубав период, кулминацијата и смртта. Јас како последен човек би требало тоа да го кажам но, сакале вие или некеле тоа е вистината. Кои се пресудните фактори во трансформацијата на една хип-хоп култура: рап музика, диџејство, графити и Б-бојс и сл. во голем бизнис? Како култура што оригинално е започната на улиците на Њу Јорк и Џрзи кон крајот на 70 тите од нејзините пионери: Кул Херц, Африка Бамба та, Рахим, Крс Оне, Рун Д. М. Ц., Колд Краш Кру и др. се истите луѓе кои што со својата музика од локален карактер, подоцна бизнстален (ист-вест) и конечно светски, поттикнуваат милиони луѓе да се разбудат и да направат нешто, но истовремено поттикнувајќи ги медиумите и големите компании да ја видат рап музиката со други очи. Иронично, таму кај што се роди рап музиката, таму и умре, некој ќе рече зошто? Моментот кога културата од анти-државно движење, со андерграунд музика, преминува во машина за правеење пари, нејзиното постоење губи смисла. Муцијата на се повеќе поттикнуваат од љубов, туку од пари. Варем во Америка! Таа музика, американската рап музика е мртва. Но затоа во Европа и на Балканот таа допрва расте и живее. Во Скопје се повеќе млади луѓе се поттикнуваат од истата работа што некогаш значеше во Америка, љубовта кон музиката, а не кон профитот. Па дури и кога би сакале од таа музика не можете да се збогатите, сега за сега. Лошата работа е тоа што според марфиновиот закон, цитирам: "90% од се е срање!%" - завршен цитат. На жалост во македонската сцена како движелка сила на македонскиот рап е токму така. Зошто? Поради една причина, реалноста! Неможењето на повеќето луѓе во рапот да проповедат реалност (?!? заб. т.к. ск.) Ние, зборам ние поради тоа што јас сум сметан како член на Ск. рап подземјето, им оставаме простор на другите луѓе што ме мразат за напад, со тоа што правиме песни против кучки, против дрога, пиштоли, демек сме ганстери. Тоа е Американската реалност, не нашата! Треба да промовираме добра музика со цврст став и свое мислење. Луѓето кои што не "мислат", не ги фаќа неосица. Јас и понатаму ќе талкам низ градот додека вие "спиете"!!!

ДА ЦАКА "НАКОТ"!

LOOKING FOR DJ MATERIALS TO DISTRIBUTE IN MACEDONIA BANDS/ZINEMAKERS GET IN TOUCH

(CONTACT ADDRESS)

Nikolić DRAGAN
UL. DUŽI NOHORAVSKI BRIGADI 5/8
91000 SKOPJE
MACEDONIA (EUROPE)
MUSIC IS NOT MONEY

M. F. T. 03

NEW YORK AGAINST BELZEBU

"Bill Gates's Faves Songs"
crazy noise with male/female vocals from Brazil
46 min. tape with full color cover

WRITE TO:

N.Y.A.B.
Nelson A.D. Santos
Cx Postal 1197
Cep 01059-970
Sao Paulo / SP

M.F.T. tape label
Vasil Gjuroski
bul. AVNOJ 88-1/5
91000 Skopje
Macedonia/Europe

MY FAVORITE TAPES RELEASES:

- #01 **AGATHOCLES** "...and so god said to us: Stop this noise, it's killing me!"
- they don't need any presentation (4\$ ppd Europe / 5\$ ppd World)
- #02 **I AM A MAN** international compilation tape with booklet C90 featuring
-DISORDER, BEYOND DESCRIPTION, REO, TERMINUS, GROINCHURN, N.Y.A.B,
DEPRESSOR, PIZDA MATERNA, B.DAMAGE ... (4\$ ppd Europe / 5\$ ppd World)
- #03 **NEW YORK AGAINST BELZEBU** "Bill Gates's faves songs"
- great crazy noise from Brazil with male/female vocals (3\$ ppd Europe / 4\$ ppd World)
- #04 **project: B. DAMAGE**
- another demo tape from this grind, crust, hard core ... band from Macedonia
(2\$ ppd Europe / 3\$ ppd World)

coming soon:
B. DAMAGE / CRIPPLE BASTARDS split tape
and also the new **COMPILATION** tape

TOTALLY D. I. Y./NON PROFIT/NO RIP-OFF

-TRADES ARE MORE THAN WEL-COME-
I also run a distro, so I would like to distribute your stuff, yes, exactly from you
I need bands for my future compilation tapes, so if you want to help each other please send your stuff on the following address:
GJUROSKI VASIL
BUL. AVNOJ 88-1/5
91000 SKOPJE
MACEDONIA / EUROPE
E-MAIL: VASILC@HOTMAIL.COM

TRADES ARE WEL-COME!!!
DISTRIBUTORS WANTED!!!
ONLY 90 MIN. OF PURE NINCE CORE FROM THIS LEGENDARY BAND FROM BELGIUM!
PRICE: \$4 PPD EUROPE / \$5 PPD WORLD

MY FAVORITE TAPES PRESENTS
AGATHOCLES
...AND SO THE GOD SAID TO US: STOP THIS NOISE IT'S KILLING ME!
Vasil Gjuroski
bul. AVNOJ 88-1/5
91000 Skopje
Macedonia/Europe

write to
Distro I

**Кучешки
ЖИВОТ**

**НОВИ МЕЃУНАЦИОНАЛНИ
ФИЗИЧКИ ПРЕСМЕТКИ**

**МЕЃУНАЦИОНАЛНА ТЕПАЧКА
- БЕЗ МОТИВ!?**

**РЕШКАТА СЕ ПОВТОРУВА
ПОУКА НЕ СЕ ИЗВЛЕЧЕ**

**17-ГОДИШНИК СО НОЖ
ПРОБОДЕЛ ДВАЈЦА
СВОИ ВРСНИЦИ**

СЕ ФРЛИЛ ОД ДЕСЕТТИ КАТ

**ПУШКА
ОТКРИЕНИ СТЕБЛЕНЦА
КАНАБИС САТИВА**

**„КОНЦЕРТ“ ЗА ШЕФОТ
НА ДРЖАВАТА?!**

**И БЕБИЊАТА СЕ
ПОТРОШУВАЧИ**

**ЗГОЛЕМЕН БРОЈОТ
НА МОЗОЧНИ УДАРИ**

**О „СОМЛЕЛ“ ПЕШАКОТ,
УРНАТ И БИЛБОРДОТ**

**Мислејќи зајак
зајак е зајак**

**ЗА ХЕМОРОИДИТЕ Е ПОТРЕБНА
ТРТЕЛИВОСТ И ДИСЦИПЛИНА**

**ВИЗНИОТ РЕЖИМ
КАКО ЖЕЛЕЗНА ЗАВЕСА**

**Наместо спасител- работниците
добија лубеници!**

**ЗАКАНИ СО АПСЕЊА
И ФИЗИЧКИ ЛИКВИДАЦИИ**

**ЕТИЧКИТЕ И ФИЛОЗОФСКИ
ПРОБЛЕМИ НА АРМ**

**И ПРИПАДНИЦИ НА
АРМ ВО ПРИТВОР!**

**ПОЛИЦАЕЦОТ НАТЕПАН,
НАСИЛНИКОТ ОСЛОБОДЕН!!!**

Зад ѕидот од разурнатата куќа бевме шестмина, остатокот од четата беше распореден низ останатите куќи. Главнината беше сместена во џамијата, единственото место што беше со покриј. И на неа и фалеше еден ѕид, но барем го запираше дождот. До мене седеме Златко, заедно потпрени на со пушките вперени во хоризонтот. Се знаевме уште како деца, но почнавме да се дружиме во средно, кога дојде од Е.М.У.Ц., го избркале на дојде во М.У. "Гоце Делчев", 112, во мојот клас. И двајцата имавме долги коси, единствени во класот, слушавме иста музика, слично се носевме, па најдовме заеднички јазик. Од тогаш станавме како браќа. Брзо се спријатели и со моите двајца најдобри другари, Орхан и Илир. Орхан бешером, Илир албанец, јас македонец, а Златко влав. Бевме чудна комбинација, некои луѓе од населбата каде што живеевме се чудеа, но на повеќето им бевме како трн во око, и заради имиџот, и заради мешаните националности. Нашите врстници не одбегнуваа, па така го зацврстивме нашето другарство. Се што имавме, делевме. Еден ден се се скриши.

Уште збунети, мене и Златко не однесоа во камион близу до аеродромот ни рекоа дека тука било местото за евакуација во случај на војна. Ни дадоа воена опрема, ни зборуваа дека Македонија требало да се брани, да се прегазат албанците, демек после ќе сме биле слободни.

Со Златко мислевме дека ова е некој лош сон, но не беше така. Веќе следниот ден не однесоа некаде накај Дебар. По неколку месеци се сретнавме со еден познаник од населба кој ни кажа дека Орхан со семејството побегнал накај Германија, Илир отишол со востаниците, а нашата населба била скоро цела разурната. Ние двајца бевме во заднина, па уште немавме испукано ниту еден куршум, за среќа. Но, ете вчера нашата чета падна во заседа, па моравме да се засолниме во ова село. Четата ни е преполовена, непријателот е секаде околу нас, а и ова пусто невреме, истура дожд, како од чешмада течеше оваа вода, која врке навлезе дури и до коски. Востаниците беа на стотина метри од нас, закопани во ровови, сигурно и нив ги мачи дождов. "Изгледа Илир е таму пред нас" - ми шепка Златко. "Му го чувствувам мирисот, и тој знае дека сме тука. Озбилно ми велиш? Абе, скоро сигурен сум. Ту бе, во другар треба да пукаме, ако вчера тревка да пушевме. Јас само немо го спуштих погледот и се загледав во една скршена цигла. И тој замолче, погледна кон тмурното небо, како да бараше одговор. По некое време пак прозборче: "Слушај, а што мислиш сега да бевме сите четворица кај мене во шупата, а? Ти ќе виткаше некој доинт, јас ќе точев вино, Орхан ќе зборуваше глупости, а Илир ќе бараше некоја станица на радиото на дедо ми. Еј, божи рај. А не бака, на дожд накиснати, мртви трезни, па дури и пушки ни дале."

И пак замолчувме и двајцата, го слушаме дождот што удираше во ѕировите што сам ги направил. По едно време како да ми светна нешто, и се свртев накај Златко: "Абе слушај" - па правам пауза.

"А да си одевме накај дома!? Доста беше, долго време сме со пушките, а и смрзнав. Ајде, што!?, време е." Златко ме погледна со искра во очите, и се насмеа. После долго време ја видов неговата прекрасна искрена насмевка. Како цело време да ги чекаше овие зборови.

"Вистина, добро велиш, ќе го собереме и Илир и ќе отидеме во шупата, и Орхан ќе дојде. "И двајцата пресреќни, како да ја откривме Америка, станавме, ги фрливме пушките и шлемците и излеговме од рушевините! Еј, каде бе!?" - викна еден од војниците. "Да го викнеме Илир па накај дома. Доста ни беше војна" - му возврати Златко. "И Орхан ќе дојде."

Јас почнав да викам по Илир. "Илир, Илир, еј, ајде накај дома. Еј ќе одиме во шупата на Златко, и Орхан ќе дојде." По неколку чекори и довикуваа, од рововите од спротива се појави еден човек, ја фрли пушката и шлемот и тргна накај нас. Тоа беше Илир. Тргнавме и ние накај него, и тогаш на дваесетина метри од него се слушна истрел. Златко ме фати за рака и падна наколеници. Збунето ме погледна: "Абе Тони, лошо ми е, ме болат градите." - ми рече со полна со крв уста и падна на стомак во калта. Притрча Илир, двајцата клекнавме до него и го превртевме на грб. "Ајде бе Златко" - му викам бришејќи му ја калта од лицето. "Ќе одиме во шупата, од виното ќе ти помине." Тој гледаше кон небото со отворена уста од која течеше крв. Се погледнавме со Илир и иако врнеше му видов солзи во очите.

потоа чуже неколку рафали од двете страни и паднаме врз златко. Осети страшна болка во вратот и стомакот. Илир оцајнички ја пружи раката кон мојот врат за да ја сопре крвта, но таа му се лизгаше низ прсти. Само уште го чув како испрекинато ми кажува: "Ке од... име до.... м.... ма." и раката безживотно му падна до мене. (18.12.1998 год.)

СРЕДБА СО ТРАДИЦИЈАТА ИЛИ ПОЛНОКНИ ФИЛМОВИ НА ЕДЕН САМОУБИЕЦ

Квечерината секогаш ја мразев. Секој пат кога ќе ме чекаше во станот како да влегував во друга димензија, ми ја растураше монотонијата и "монархијата" што си ја создадов. Влегувавше од секаде, од под врата, низ клучалката, низ оџакот, од прозорите. И кога го исполни цел стан почна шуто, тешкиот воздух кој се трупаше цел ден помешан со никотин почна да се преторува во многу духови кои со своите долги нокти ме бркаа низ станот, сите предмети почнаа да се вртат околу мене, огледалото чудно се искриви, кога сепогледнав внатре имаше чудовиште, и слушалката од телефонот збудале, наеднаш рипна од своето легло и почна толку силно да се удира од сидот што направи дури и дупка во него. Се исплаших. Секој пат ова се случуваше, но секој пат беше различно, и секој пат го доживував како прв пати секој пат се преплашував до смрт и едвај бегах. И сега сакам да избегам. Го земав полуиспразнетото шише "ШТОК2" и тргнав кон вратата. Но кога пружив рака кон кваката таа почна да бега. Почнав да ја бркам низ станот и таман да ја фатам, масата ми направи сопка и се испружив на подот, а кваката се скри зад шифоњерот. Решив да ја скршам вратата. Се затрчав со сета сила, но кога дојдов до неа таа сама се отвори. Немав време за коچهње и се стркалав по скалите од зградата. Конечно излегов. Иако се ме беше, а и пишеото ми се скрши, јас без среќен. Сакам да запалам цигара, но сум ти заборавил во станот, ама не ни помислив да се вратам таму, барем не додека не се стемни убаво, таму се случуваат чудни работи. И тргнав по улицата гледајќи кон темносивото небо кое како да ми се смее во лице и ликува од среќа. "Пуста квечерина, за се си ти крива. Кај баш мене ме најде, да ти ебам баксузот." - реков во себе вадејќи еден жолто-кафеав шлајм и го залепив на асфалтот.

Х Х Х

Купив вино, цигари и кибрит во продавницата во која обично пазарам и седнав на една клупа близу до детското игралиште во паркот. Тогаш ми текна дека ја немаше девојката која работи во продавницата, со која обично флертував по малку кога купував нешто, а таа секогаш срамежливо се смееше и и се покажуваше снежно белие заби, но никогаш не одев подалеку од тоа бидејќи имаше ужасно голем нос и клемпави уши. Навистина имаше прекрасно сини очи и снежно бели заби, но секогаш во средината беше таа планина од нос што никако не можеше да се заобиколи или да не се види, а ушите и покриваа скоро половина од рафтовите со производи позади неа, но сепак имаше нешто магично во неа, можеби огромните гради кои ги носеше со два пара прслуци. Но сега беше на работа тетка и, таа изгледа беше прва смена. А си личеа со тетка и само што на оваа градите и беа до папокот, ушите и беа кланати надолу, а носот и беше накривен наредно, изгледа на таа страна спие. На игралиштето обично имаше многу деца, но сега беше празно. Немаше никој. Сеслушаше само цврцорењето на по некоја птица и ветрот кој тивко ги тресе гранките и листовитена нив кои како да ми ги милуваа ушите. Убаво беше тука, мирно, ме смируваше, немаше тука кваки кои трчаат низ станот и огледала што продираат во душата. Не знам што се случуваше со мојот стан, ова беше чист апсурд, обично за се наоѓав некое логично објаснување и го прифаќав, но ова беше премногу. Еднаш помислив дека ми се причинува, но следната квечерина се разубедив кога столот почна да ме брка низ станот и ме удираше со ногарките во задникот. После тоа носев модрина цела недела. Немав пријатели во овој град, бидејќи кога се доселив дојдов право во овој стан и овие, не знам веќе како да ги наречам дали случки или секојдневие, почнаа само една недела подоцна. Им раскажував на неколку луѓе што ги сретнував пред продавницата кога пиевме, но сите слатко се смееа, а ми рекоа да намалам со пиеење, кај психијатарот резултатот беше ист, а дури и ми даде упут за преглед во "Бардовци". Но не беше проблем пиеењето, ете еден ден станав порано, бидејќи си легнав скоро трезен, и решив цел ден да не се напијам ни грам алкохол. И замисли, квечерината ме фати лежејќи на креветот, читајќи некоја книга. Иако ги затворив добро сите вејзини влезови, дури и ролетните ги спуштив, лесно ги оттурна сите препреки и влезе внатре како фурија. Изгледаше многу луто.

И тогаш стана права лудација. Криветот почна да рипа како разјарен бик, се чувствуваа како да сум на родео, и не престана се додека не ме исфрли на подот. Тепихот како да беше приклучен во штекер, така ме испржи ко струја што одма рипнав на нозе и се залепив на шифоџерот, а тој извади од негде четири раце и ме фати за раце и нозе, а потоа извади уште две и почна да ме голицка под мишки и и по слабните. Смеата помешана со стравот и болката звучеше како параноично вриштење за помош на некој лудак врзан за електричен стол. Едвај се ослободив од канците на шифоџерот, и таман да се стрчам кон вратата слушнаа шкрипење што наликуваше на силно стенкање. Кога се свртев, што да видам, масата превртена наопаку и две ногари и беа раширени, а другите две и беа околу креветот кој беше над неа и мрдаше со задниот дел горе-долу, личеше како страшно да водат љубов. Околу нив беа наредени чашите, таџирите и тенџеријата и сите насмеани со лиги во устите ги гледаа. Една чаша ме примети дека и јас ги гледам и летна брзо кон мене. Во последен момент се наведнав и таа летна низ прозорот, тоа го примети столот и се стрча кон мене. Но јас не губев време и веднаш ко да летнав кон вратата, ама кога пробав да ја отворам, таа толку силно се отвори што ме залепи за сид, потоа ме удираше уште два три пати додека не ми пушти крв од носот. Столот стоеше од страна и слатко се смееше. Кога паднав на подот, зашеметен од котекот, тој рипна врз мене и почна да ме јава. Некако го отфрлих и го лупнав со сета сила од сид, но тој не се скрши, само болно зашкрипе. Тогаш сите предмети луто ме загледаа, мислев дека сите наеднаш ќе рипнат врз мене, но се свртев и ја видов вратата отворена, од вчудовиденост, и го искористив моментот и истравав надвор од зградата и седнав на тротоарот малку да се смирам. Потоа отидов во продавница и земав три вина и кутија цигари.

Х Х Х

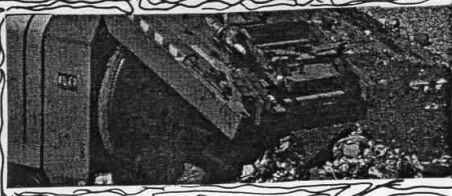
Полната месечина беше расечена од гранките. Птиците веќе престанаа да црцорат, се слушаше само гласот на еден буз недалеку од мене и брмчењето на по некоја кола што случајно ќе поминеше по стариот асфалт. Го кренав виното и гледам останале уште 4-5 голтки, отпивам две и палам цигара. Сега релативно смирен почнувам да размислувам за статијата што треба да ја напишам за весникот. Веќе сум при крај со парите, ќе треба да напишам повеќе зборови, со нив треба и кирија да платам. А што да пишувам за алкохолизмот кога веќе се е напишано и се се знае, нон-стоп по сите медиуми само за тоа трубат. А да пишувам за алкохолот лиреден тип луѓе, дали има предрасуди за црнци или жени, дали му сметаат неизмени забии, дали сака да го пијат од чаша или флаша и др. Но има толку многу видови алкохол, не можам да пишувам за сите во исто време. Денеска ќе пишувам, ако не за виното и така ми е при рака. Туку ова ми при крај, да го допијам ова па ќе земам друго, со него ќе направам добри интервју. Допивајќи го виното ме покри сенка од еден многу висок човек, од светлината на светилката позади него не можев да го видам убаво на тој како да се сети, застапа пред мене. "Може да ти се придружам?" - ме праша. Тоа беше човек на околу 40-тина години, имаше остри црти на лицето, со прав нос на врвот зашилен. Беше чудно облечен, имаше црвен шешир со плава лента, на врвот носеше жолт шал, долгиот мантил што му завршуваше до потколеници сигурно беше носен 10-тина години, имаше изветвена кафејава боја, носеше ѕвонарки и некои стари елтени патики. "Може да ти се придружам?" - повторно праша. "Одамна го чекам овој момент." "Кој момент?" - забунето прашав. "Па овој, оваа месечина, овој град,

овој парк, оваа клупа, овој ден, оваа вечер, тебе. "Мене?" "Да, да се напиеме малку. Ама само што го допив виното. Нема проблем, и дури тогаш ја приметив торбата во деснатарак. Од неа извади 4 литри црвено вино, ги стави на клупата и седна. "Ама јас не те поканив да седнеш. Да а ма не сакаш ни да ме одбиеш, знаеш, со виното се стекнуваат многу добри пријатели, виното ти е света работа. Да ама и лицемери; ми текна на пијаниците од пред продавницата." И лицемери; повтори по мене, ама ако пијат само за да се опијат. Епа добро, и така немам што да изгубам. Го кренав виното и се навив неколку добри голтки. "Јас сум Даниел" - и ја пружив раката за да се запознаеме. "Знам" - рече, а јас се збунив. Многу ми беше чуден овој човек, се однесуваше некако надмено, но пријателски, и како цело време да му лебдеше насмејка на лицето, но очите не му се смееја, тие беа сериозни, цело време полу затворени.

Јас ништо не можев да видам до нив, но тие гледаа многу во мене, продираа
 внатре, можеби го бараа чудовиштето од гледалото или пак човеков има
 вродена мана. "Извини, а да не бараш чудовиште?"—го прашав директно. Ха, ха, ха,
 се изнасмеа слатко. "Не, не барам чудовиште. Барам дете, збунето дете, и еве
 тебе те најдов. Мислиш дека сум дете?, се намуртв. Да, се гледа. Е по што се
 гледа?—го прашав испивајќи дел од виното. По очите—рече испивајќи поголема
 голтка од мојата. По моите очи?—пак прашав испивајќи голтка поголема од
 неговата. Не, по моите, гледаш полузатворени се—рече мирно и испи поголема
 голтка од мојата. Па што—реков пробувајќи да звучи ладнокрвно, но целиот
 желудник како да пробуваше да ми излезе низ уста од премногу вино што
 испив наеднаш, но се заинатив и испив голтка поголема од неговата. Па гле-
 даат внатре, и тебе ќе ти се затворат, еве веќе почнале, ама треба да бидеш
 само дете, а не збунето дете. А може и да ја прекратиме оваа игра со вино-
 то зошто веќе испивме скоро по 1 кило за за брзо време, па може да ни се
 слоши, и испи голтка поголема од мојата. Му остана уште малку вино на дно-
 то. "Значи не ти е вродена мана, а. А да знаеш и дека не сум збунето дете,
 можда дете, ама збунет не, добро сега имам една мистична неразјаснета ра-
 бота (станот), ама не може само поради таа работа да се дефинирам како збу-
 нет. "И го допив моето вино, но тогаш се случи нешто страшно: Нешто во сто-
 макот почна да мрда, одеше лево па десно, па нагоре па надолу, па почна да
 се врти во круг, па како да сакаше да излезе. Еј,?! Изгледа го најде излезот.
 Самоуспеав да се свртнам зад клупата и го повратив виното и нешто од "Штокот"
 "Ти реков да прекратиме со играва, отиде толку вино за тебе,!"—рече кога
 седнав на клупата. "Абе ти почнуваш да ме нервираш, па што ако отишло толку
 вино, вино никогаш нема да снема, а вака е и поинтересно, одиш до крајните
 граници и продолжуваш пак напред, си чул ли бе ти за игри без граници? А
 знаеш и дека не размислуваш баш детски,—му реков сега надмено. "Нема врс-
 ка, тоа го зборува само зошто си збунет и не знаеш. Аха.—реков цинички.
 А извини, како се викаше ти? Даниел. Е сега се збуни, ама брзо се прибрав.
 Ти сега ме зафркаваш бе. Не бе, навистина. И ја извади личната карта, дури и
 презимњата ни беа исти. Е сега навистина се збуни, земав добра голтка ви-
 но и запалив цигара за да се смирам. "Добро за лична карта ќе ми треба,
 малку повеќе време за да го сварам, туку за тоа што не знам, баш ти беше
 сувопарен, идентичен одговор на постар човек што ја брани својата позиција,
 со неговите демек години со искуство, а всушност си подпаднал под влијанието
 на луѓето, или човекот на кој му одговара таквото размислување за да те кон-
 тролира. А знаеш, човек има право да избира, нели?! Еве пример, ти си избрал
 да подпаднеш под тоа влијание, додека јас избирам помеѓу тоа што сакам да
 го знам и помеѓу тоа што не сакам да го знам. Направив пауза пиејќи вино
 и земав неколку димови од цигарата. За тоа време Даниел внимателно ме сл-
 ушаше и гледаше, дури и очите му се подотворија. И таман да продолжам, тој:
 ушаше и гледаше, дури и очите му се подотворија. И таман да продолжам, тој:
 почна: "Е добро, а што ќе кажеш ако ти кажам дека ти си 19-тиот Даниел Ст-
 ојковски, дека јас сум 18-тиот и дека овој муабет се прави 18-ти пат во
 овој парк и дека сите завршуваат исто. И се почна кога ја изградил агра-
 дата во која живееш, во 1819 год. кога се вселил првиот Даниел Стојковски,
 баш во станот кај што ти живееш, кој исто така имаше проблеми со неговите
 предмети што рипаа низ станот. Живееше таму точно 2 год. како и останатите
 по него, исто и како јас, а потоа се преселил во станот каде што јас живеам,
 и по 18 год. случајно се вратил во овој парк и го сретнал вториот Даниел,
 кој живеел во неговиот бивш стан, а го сретнал на ова место, само тогаш
 имало друга клупа, кај што овој другиот го допивал виното. Првиот Даниел
 имал 4 вина со себе па седнале да ги испијат. Кога вториот Даниел му ја
 кажал својата приказна за столиците и масите во неговиот стан, првиот Да-
 ниел му ја раскажал неговата приказна на вториот Даниел не сакал да му по-
 верува, кој бил исто годиште како тебе, исе разделиле рано изутрина бист-
 рејќи политика баш како што ти ми зборуваше. Утредента првиот Даниел се
 самоубил, рипнал од камениот мост, а овој вториот бегајќи од неговиот луд
 стан за 2-3 дена несакајќи се вселил баш во станот на првиот Даниел, и се
 така се повторува 18 генерации. "И чекај сега—конечно дојдов на ред; значи
 ти утре ќе рипнеш од камениот мост. Па традицијата мора да продолжи. "Ти бе
 стварно си будала или тука ми правиш полноќни филмови!?

X X X

Така се справаваме за многу работи дури до утринските часови кога изгредна сонцето. На многу работи не се сеќавам, ми се помати меморијата, изгледа од ви-
 то, ми текнува само дека земавме уште 2 кила вино и дека 2 пати се стркалз
 во скалите во мојата зграда додека да влезам во станот. Станав околу 4 часот
 попладне со страшна главоболка и одма излегов надвор зошто квечерината беше
 на повидок. Денеска не можам да ја ѓдржам. Јадев во една сендвичара стонирајќи
 загледан во цвеќето пред мене, размислувајќи за разликите меѓу мене и него во
 овој момент. Ги немаше многу. Моите филозофски мисли ги разбрка друштвото на
 соседната маса кои возбудено зборуваа за некој човек кој сабајлело рипнал од
 камениот мост и телото веќе не му испливало. Тогаш ми текна на Даниел и вче-
 рашниот муабет. Ми застана залакот во грло, се закашлав и истрчав во веќето
 и го исповратив сендвичот. Потоа во шок отидов во продавница и земав вино.
 Се вратив дома касно вечерта. Сабајлело отидов да купам весник и внатре што
 ќе видам: "Извесниот Даниел Стојковски рипна од камениот мост." Шокот се зго-
 леми, ми требаше вино. Со виното седнав на истата клупа во паркот и размис-
 лував што сега. Да побегнам од станот мораше, но каде? Станот на Даниел сега е
 празен и ако барам стан во градов има шанси да налетам на него, а ако беше
 вистина тоа што го зборуваше тогаш сигурно ќе налетам на него. А ако избе-
 там од градов, ќе ја прекршам традицијата. А и не беше лош човек, изгледаше
 мудро и добро поднесуваше вино, можеби не ќе е лошо да станам како него, а и
 својот наследник ќе го видам. Ама па од друга страна, таа приказна веќе ја
 знам, кој ги ебе, одам за Јамајка. **VIVA LA REVOLUTION!**

МЕНОСКИ РУБИН ЕВОЛУЦИЈА

M.F.T. #05
B. DAMAGE / CRIPPLE BASTARDS
 -split tape-
 -young Macedonian experimental
 band with some old stuff alongside
 with Italian noise / grind legends
 presenting 16 live tracks-

GJUROSKI VASIL
 BUL. AVNOJ 88-1/5
 91000 SKOPJE
 MACEDONIA / EUROPE

EMAIL: VASILG@HOTMAIL.COM
 TRADES ARE WELCOME
 NO RIP OFF!!!
 PRICE:
 60 den. MKD
 3\$ ppd EUROPE
 4\$ ppd WORLD

Отвори ги книгите
 отвори ги очите
 прочитај за сите поразни
 на твоите предци
 Затвори ги книгите
 затвори ги очите
 остана како нив
 научи да губиш
 Како твоите предци!
 Затоа заспи
 и не се буди
 додека не научиш
 додека не разбереш
 дека посраа се
 беа и направија
 машини за убивање
 посери го наследството
 генот за
САМОУНИШТУВАЊЕ
 Затоа размисли
 сакаш ли и ти?
 исто да продолжиш
 како твоите предци...
 ТК.СК.

БАЈЦА
 шестмина... десетмина... илјада...)
 си, околу мене, и ме следиш

неколку
 слам дека е, во ред
 кој бол, што го носам со себе
 да бидам

Толку далеку
 Помогни ми
 Да се ИЗГУБАМ
 Јас сѐ имам свое, правило
 и графити на ѕид
 Таму негде е, предозирано
 И кажи ми, дали е потребно
 Можам да бидам

Толку далеку
 Помогни ми
 Да се ИЗГУБАМ
SUN'S

(1992)

ARTIST: BUCIPADA
 FANZINI, KASETI, PRISINKI...
 SBO NIKOLIC DRAGAN
 UJ. SUZANOMORAVSKI BRIGADI 58
 51000SK. OPZG. MAKEDONIJA
 TEL. 091 510-108

ПОМАШНА СЦЕНА
 Менаџери профитери
 уметници работници
 новинари господари
 ценат ако носиш пари
 Почуваш од подруми
 таму и ќе завршиш
 лабиринт од крвопии
 без крај почетоци
 Млад и надежен
 засекогаш ќе останеш
 полини им ги цевовите
 дур не кажат да престанеш
СВИРЕТЕ за да ве собираат
 по младински домови
ТВОРЕТЕ за да ве третираат
 како нивни робови.
 ТК.СК.

Многу млади. Повеќето од нив седат на "кругчето", а останатите или стојат, или пак седат на клупите кај телефонските говорници. Речиси сите пијат нешто, и разговараат. Има и такви кои само седат и молчат, или само зјапаат по другите. Неколкуте наркомани и ситни дилерчиња на марихуана или "хели" упорно се врткаа таму иако повеќето луѓе не се баш поласкани од нивното присуство. Дури ни присуството на полицијата не ги загрижува. А и кој ги знае. Можеби работат заедно. Досадно и опасно. Продолжувам да се движам и стигнувам на кеј. И тука има многу луѓе. Испоседнати се на скалите и ги гледаат скејтерите. Се загледуваат и меѓу себе. Седнав. Пред тоа се поздравив со сите познати. Како и обично, се зборуваше за музика, скејт, тетовирање, пиеење, дрога, фудбал... Станав. Пред тоа се збогував со сите познати. Продолжив да се движам и стигнав на "коцка". И таму имаше луѓе. Пијеа пиво. И мене ми се припи па затоа позајмив еден велосипед и отидов да си купам. Се вратив, седнав и се вклучив во разговорот што го водеа луѓето. Нешто за женски. После 10 минути почнаа да зборуваат за машини и за животни, па си отидов. Продолжив да се движам и го сретнав Влатче. Како и обично носеше плочи и не заборава по милионити пат да ме праша зошто ми се распадна бендот и дали ми текнува кога имам долга коса, и зошто се ишишав, и дали се подобри "Експлојтед" или "Рок Агресори". Му одговорив така што ги задоволив неговите очекувања, се поздравивме и се напуштивме, се разбира до наредната средба. Не ни забележав кога стигнав на "Форум". Некој ми подаде шеше вино и ми рече да се напијам затоа што му

било роденден. Се напив, му го честитав роденденот, и си отидов. И си се приспа. Решив да проверам што се случува пред "Мики", на "Стара" и на "Бомба", малку да се проумам таму, па после да си отидам. Отидов и на тие места. И... што знам?! Ми се приспа повеќе. Си отидов по кој знае кој пат вечерва. На враќање поминав пред "лејди", и погодета што? Се разбира пак си заминав. Поспаноста многу брзо ме однесе на автобуската. Пола саат чекав автобус, но автобусот го нема. Решив стоте денари што ми беа во џебот да му ги дадам на еден таксист за да ме однесе побрзо дома. Подоцна кога вркне без во мојот кревет се радував затоа што барем нешто добро ми искочи вечерва. Во мисијата "Побрзо Заспивање" ми помогна Марли Боб со сите придружни работи што одат со него. Сонував убаво!

Се разбудив во 8.00 но повторно си легнав затоа што немав каде да одам. Не работам, не учам, немам девојка... Ги отворив очите точно во 13.00. "ОИ ПОЛОИ" ми посакаа пријатен ден. Продавачот во продавницата кај што купив леб беше ѓацата кој ја уште еднаш ми докажа дека пријатен ден не се поминува баш така лесно. Идиот! Но не е крив само тој. Неговите господари, перти. Многу забавна работа. Имаат милиони лица. Најчесто на политичари и војници, а знаете какви се тие. Казнуваат. Па што! -би рекол секој чесен човек. Но за жал чесните луѓе се реткост. Тоа се оние кои и покрај сите глупи наредби на политичарите и војниците, остануваат свои на свој начин, за жал непознат за многумина. Зошто? Затоа што многумината размислуваат како и сите други кои се дел од многумината, ОГРАНИЧЕНО! Секогаш нештата ги гледаат од еден аспект. Наложениот, проверениот, дозволеният, истиот. Добро, тие се такви какви што се. Но тоа не значи дека чесните луѓе треба да се помират со тој факт. Знаете, понекогаш и обична насмејка го отвора патот кон слободата и себеспознатието. Сепак да ја видиме реалноста. Немаштија, лицемерност, стереотипност, зависност, подреденост, вооруженост, заразеност, конфузноста, страв, очај, затвореност, изолираност, неукост, и најстрашното... помирувањето со тоа. Кога завршив со овие размислувања продолжив да се движам со автобус. Приватен!

Многу гужва, многу глупав музика, многу неудобни седишта, многу намуртени лица, многу споро движење. Затоа се симнав неколку станици порано. И сега што? Продолжувам со движење. Гладен сум. Ми текна дека дома заборавам да јадам. Е така ми треба кога дозволувам да мислам на глупости, на туѓи глупости. Престанав да се движам. Не седнав туку само застанав. Ги ставив рацете во џебовите за да проверам дали имам пари. Се разбира дека немав, но не дозволив тоа да ме надути. Си реков самиот себеси: "Еј, гладен си. Тоа е твој проблем. Твоја глупост. Нахрани се. Снајди се, но не заморувај други. Знаеш како е кога се занимаваш со туѓи глупости." Кога сватив дека сум во правоведнаш се свртев и продолжив со движење. Како никогаш до сега. За околу 40тина минути без дома. О не, пак само ајвар, не. МОЛЧИ! Тоа е твој проблем. Да сакаше ќе имаше и друго. Сам си виновен за тоа-ме прекори мојот добар и храбар разум. Се најадов, седнав, легнав и заснав. Се разбудив, се насмеав, се поздравив со моите и продолжив да се движам. За прв пат во животот со цел, одговорност, самоконтрола, самокритика, сила, љубов, стрпливост... Еј, па јас живеам на убава планета. Продолжив да се движам...

VARNA

ВАРНА

hardcore

За прв пат во "КАКА" ќе можете да прочитате нешто за странските сцени, конкретно за сцената од Варна, Бугарија. Не знам дали оваа "рубрика" ќе продолжи, но ги познавам повеќето луѓе од Варнанската сцена и сега знам дека таму има супер сцена. Доколку некој сака да ги слушне овие бендови, нека ми се јави за да ги добар...

Со задоволство ќе ви ги претставам групите од Варна кои се активни во моментот. Ќе започнам со "INDIGNITY", затоа што моментално тоа е најстарата група во Варна. Свират од крајот на 1995 год. Имаат издадено демо и една слит касета со "OUTRAGE". Стилот им е олд скул хард кор, а текстовите им се со социјален карактер. Следната група е "OUTRAGE". Свират од 1996 год. Истотака свират олд скул хард кор, но со мого влијанија од Њујоршката сцена. Единствено нешто што издале е сплит касетата со "INDIGNITY". "BFH" свират смеса од олд скул, љу скул и емоционален хард кор. "NOT BROKEN IN SPIRIT" постојат од средината на 1997 год. Негуваат олд скул стил, имаат издадено едно демо, кое се вика "IS THAT THE MATURE". Тоа е групата која повикува за обединетост, пријателство, лојалност... на јважните нешта во хард кор движењето. "ANOTHER DAY" постојат од почетокот на 1999 год. Свират неверојатна мешавина од сите видови на хард кор со треш елементи. Други групи вредни за спомнување се "NEVER AGAIN" и "SUNSHOWER", кои се релативно нови групи. За крај еве ви ги и адресите на овие групи. Контакттирајте со нив доколку ве заинтересира ова инфо.

Indignity - Христо Игнатов, кв. Възраждане, Бл. 40 вх. 1 ап. 31, Варна - 9000.

Outrage - Живко Манев, ул. "Страхил" №8, ет. 3 ап. 7, Варна - 9000

BFH - Стоян Стојанов, ул. "Пушкин" №16, Варна - 9002

NOT BROKEN IN SPIRIT - Николай Брајнов, кв. Възраждане, Бл. 49 вх. 2 ап. 45, Варна - 9000

ANOTHER DAY - Станислав Николов, ул. Тодор Влайков №53, вх. г Ап. 31, Варна - 9008

Забрзан и отсутен
 преобразуван, необразуван, неоформен
 официјален кон предметите
 оддалечен од нуждата
 Природа и кафеа
 сеедно или заедно
 премногу долго
 а кратко за паметење
 И така нема кој да верува
 доживуваш и забораваш
 сеедно или заедно
 премногу еднобојно за уживање
 Миленик и пријател на досадата
 капетанот последен си оди
 Залудно! Погина посадата
 Сеедно или заедно
 премногу недостојно за уживање
 Растење и скапување
 заборавање, продолжување
 одлежување, завршување
 ЗАСЕКОГАШ!!!!!!

ТК.СК. (+10.04.2000+)

Цел ден
 пробај да разбереш
 целосно следење
 будност
 спиење, кога треба
 организам, точен и приврзан
 обострана лојалност и љубов
 Чувства
 ставови—цврсти, бистри, проверени, докажани
 изглед, природен
 контакт, позитивен
 Дијагноза: МИР!
 Др. ТК.СК.

ГЛУВОНЕМИОТ ТЕ СЛУША
 Не бев свесен
 Дека новиот свет дојде
 Ме допре епидемијата
 И го примиј стравот
 Се навикнав брзо
 На новите комплекси
 И чекав на небото
 Музиците да се стварност
 Глувонемииот—ми треба
 Глувонемииот—ме слуша
 На тажното—глувонемииот
 Глувонемииот—се смее
 Ни тој не е свесен
 За новиот свет
 За него се е исто
 Епидемијата е ништо
 Воопшто не е чуден
 И не е за потсмев
 Затоа што тој веќе ја има
 Цоживеано вечностиа
 Јас сум претставник
 На мојата сорта
 Има уште многу
 Исти како мене
 Стравот ни е закон
 Но се правиме силни
 Затоа е најлесно
 Да се зборува со него

ТК.СКИ)))

Дезертер
 Господине председателе
 ви пишувам писмо
 можеби и ќе го прочитате
 ако за тоа најдете време
 Штотуку добив воена покана
 воена покана
 да одам во војна
 наредната среда
 Господине председателе
 не сакам да одам во војна
 не дојдов на овој свет
 да убивам други луѓе
 Не сакам да ве лутам
 но морам да ви кажам
 дека донесов одлука:
 Ќе ДЕЗЕРТИРАМ!

Откако дојдов на овој свет
 видов како умира мојот татко
 видов како си одат моите браќа
 и видов како плачат моите деца
 Мојата мајка се натпаи
 таа е веќе во гроб
 и од таму им се потсмева на бомбите
 им се потсмева на црвите
 Кога бев во затвор
 ми ја земаа жената
 ми ја земаа душата
 и целото мое мило минато
 Утре рано ќе ја треснам вратата
 ќе ја оставам зад мене
 веќе мртвото минато
 одам на пат
 Ќе просам за живот
 по Француските патишта
 по Бретања и Прованса
 и ќе им зборувам на луѓето:
 "Откажете им ја послушноста
 одбијте
 да извршувате наредби
 не одете во војна"
 Ако треба да пролевате крв
 пролевајте си ја својата
 вие кои се сметате за великодушен
 господине председателе
 Ако одлучите да ме гоните
 кажете и на вашата полиција
 дека нема да бидам вооружен
 и дека можат да пукаат.
 Борис Виан, француски поет (1920-1959)

Шест таги и една среќа
 за да продолжам
 со се што не е доволно вредно за вас
 немите набљудувачи на човековиот циркус
 Кралицата планета предупредува
 и плаче
 Не, не од среќа!
 Видете ја нашата мајка падната на колена
 Ја обори неподносливото мирис на неисполнетост
 Кралот фрустрација доби уште еден керпес
 Принцот МИР е уште погрд од порано.....ха, ха, ха....

ТК.СК.

Дојдов за да бидам со лицемерите
 Да им го подарам своето време
 Да зборуваме отворено за целите
 За она што мислев дека не може да ми се земе
 Постојано на нешто сѐ жалат
 Тие се несватената авангарда
 Филозофските теми навистина ги палат
 Се трудат да ја истакнат својата дарба
 Боже! Па тие знаат да трогнат
 Лажната харизме во круг ги води
 Прикриен е комплексот "Сакам да сум познат"
 Но, тапкавото по рамо најмногу им годи
 Збунетиот поглед навистина лаже
 Секогаш го паѓам тој тест
 На се има одговор, се знае да каже
 Лицемерот ја знае и најновата вест
 Раскажуваат недочитани книги
 Анализираат светски војни
 Решаваат туѓи бриги
 Вешто ги кријат лицата двојни
 Нивниот сој несомнено е вечен
 Чувајте се од живите фосили
 Вистинскиот збор со нив е спречен
 Насекаде чекорат лицемерните дебили
 ТК.СК.

СИТЕ ОБИЧНИ ЛУЃЕ

Јас знам дека е глупост
 Јас знам дека е сон
 Јас верувам во чуда
 Јас верувам дека знам
 Сите обични луѓе
 Ја бркаат својата судбина
 Пазат на себе
 На своите дејствија
 Живеам свој живот и среќен сум
 Не сакам и не можам да избирам
 Давам што имам и немам
 Сакам да спијам да го заборавам
 ВАШИОТ ЛИК? ВАШИОТ ЛИК, ВАШИОТ ЛИК?
 НЕСРЕКЕН...

Бадминтонс (1985)

ТК.СК.

Заборава дека си роден
 сети се, мораш да умреш
 затоа побрзај
 заеби ја просечноста

ЕЈ, ЗНАЕТЕ ЛИ?

Создадовте деца кои дивеат
 еј, знајте бргу ќе изгорат
 себични сте дебели родители
 исправете си ја грешката

Ги учите да гласаат
 да лажат и убиваат
 еј, знајте личат на вас
 исто се облекуваат
 Знаете ли за среќа
 чесност и љубов
 еј, знаете ли
 да се ракувате?
 Слушате ли, ве молат
 крвари вашата гордост
 крвите шприцови болат
 еј, знаете ли дека убивате
 ТК.СК.

Виновен за што, не сум јас војни
 виновен за што?, па да
 Виновен за што, не војувам со ни
 виновен за што?
 Виновен за што, затоа што сум јас
 виновен за што? па да
 Виновен за што, не сум како вас
 ВИНОВЕН ЗА ШТО?
 Виновен за што, не сум јас за кр
 виновен за што? па да
 Виновен за што, некам нова земја
 виновен за што? па да
 Виновен за што, не верувам во вас
 виновен за што? па да
 Виновен за што, јас бегам од вас
 ВИНОВЕН ЗА ШТО?
 Виновен за што?
 Затоа што сум јас фрлил
 атомска бомба, а?
 Да не сум убил некого случајно?
 Да не сум отрул, а?
 За што сум јас виновен?
 Дека некој друг ја руши
 оваа ебена земја,
 дека го уништува некој друг
 и руши овој ебен свет...
 ЗОШТО СУМ ЈАС ВИНОВЕН?
 Виновен за што, не сум како вас
 ВИНОВЕН ЗА ШТО? Па да!

Перса (N.P.S.)

ВО МОЈОТ ГРАД
 Големiot натпис "ДОБРОДОЈДЕ"
 на влезот од мојот град
 е само лажна парола
 напишана од некој гад
 Моето гето е скриено
 зад големите згради
 затоа што на странските делегации
 од него им се гади
 Маглата и густот смог
 се длабоко во вас
 во овој голем гроб
 има место за сите нас
 ВО МОЈОТ ГРАД, се е тажно
 ВО МОЈОТ ГРАД, се е лажно
 ВО МОЈОТ ГРАД, се е квази
 ВО МОЈОТ ГРАД, секој те гази
 ТК.СК.

"НОРМАЛЕН" ЖИВОТ
 Вработи сѐ каде било
 ожени се како било
 кон системот се за робување
 И децата робувае
 за робување
 вештачко спреми ги
 мичево спреми ги
 лицево, гласае
 мичево, гласае
 Степо верувај
 ништо не верувај
 гледај ја прашувај
 како утопија
 Грбови и знамиња
 наместо вистина
 стравот и покорноста
 се твојата иднина
 ТК.СК.

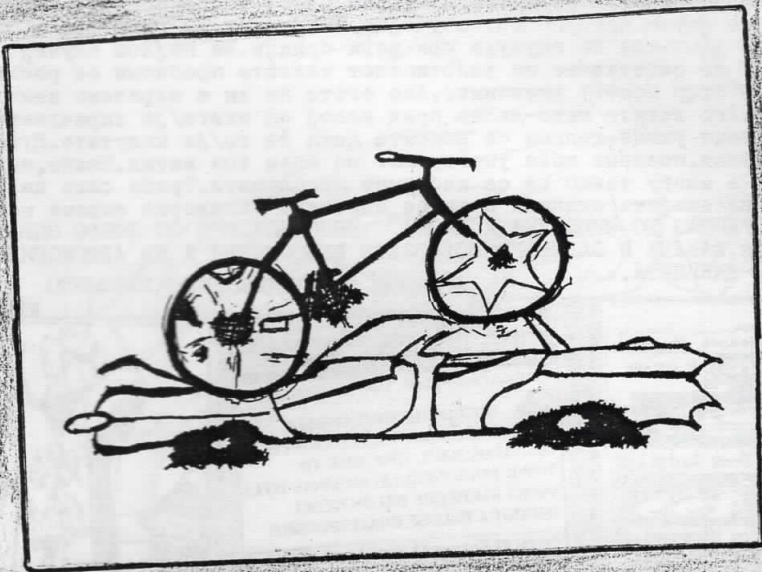
КРИТИЧНА МАСА.....ПРИРАЧНИК ЗА ПОЧЕТНИЦИ

За што се работи? Критичната маса се организира случајнокога одреден број (луѓе) велосипедисти во група се возат низ градот без некоја однапред одредена траекторија или пак некои формални подготовки. Едноставно се возат со пријателска и опуштена атмосфера, а кога ќе им здосади едноставно си одат дома. Идејата е да се преплават улиците со велосипедисти така што другите возила нема да може да поминаат. На тој начин возилата стануваат тивки, сигурно и со помалку извори на загадување. Зарем тоа не е погодна промена? Попат се воспоставува и контакт со пешаците, останатите велосипедисти и возачите. Се делат летоци, се објаснува што се случува. За сите велосипедисти, критичната маса е потполна промена во однос на секојдневното возење, во која се е подредено на преживувањето. Нема ескивирање и брзо возење за да се избегне несреќата. Критичната маса е идеална прилика да се сретнеш со пријателите како и да запознаеш нови пријатели. Таа укажува колку на нашите улици доминираат моторните возила, затоа што ги исклучува од сообраќајот на неколку минути додека не помине колоната. Критичната маса ни овозможува да видиме како би ни изгледал животот кога би граделе градови подредени на човекот, а не на автомобилите. Тоа ни е шанса да го подигнеме возењето на велосипеди на повисоко ниво и на најпрактичен начин да докажеме дека велосипедот е најидеален облик на урбаниот транспорт. Директно се загрозува "културата на автомобилот" која стојосамена наспроти бескрајните можности на еколошки превоз. Било која причина од горе наведените да ја изберете за своја, ќе видите дека учествувањето во критичната маса е забавно, ослободувачко и инспиративно искуство. КОЈ Е ВОДАЧ? Никој односно секој кој ќе успее да ги увери другите да го следат во возењето. КОЈ УЧЕСТВУВА? Било кој. Сите. Ти. Не треба да бидеш голем еколошки активист или автомобилотраец. Ти треба отворен ум и волја да пробаш нешто ново. Добро, велосипедот би ти помогнал да се вклопиш подобро. Детали, детали... ДА СЕ БЛОКИРА СООБРАЌАЈОТ?! Не, не е тоа за мене! Не е поентата да го блокираме сообраќајот—тоа го прават сите колони. Меѓутоа, само погледни околу себе, моторизираниите возила ги блокираат нашите улици секој ден. Во критичната маса на таа збрка само неколку саати и се приклучува и група на велосипедисти тоа е се. Додуша некои на тоа гледаат како на радикална заканана начинот на кој е организирано нашето општество. Ако не знаеш да подржуваш такви акции—дојди и увери се! Нема да учествуваш ако не сакаш, никој нема да те вовлече во сето ова!! Суштински, нема ни потреба зошто тоа е маса на потполно обични луѓе со јасна визија. За неколку минути возење, на сите се ќе им биде јасно. Критичната маса е оној тип на случувања во кои што едноставно мораш да учествуваш за да разбереш колку се добри. НЕКОЛКУ ЕДНОСТАВНИ ПРАВИЛА ЗА КРИТИЧНАТА МАСА ДА БИДЕ ШТО Е МОЖНО ПОДОБРА. Опашката на колоната го следи почетокот.

Користете се со масата, а не со тенката линија за да ја блокирате улицата. Ако, на пример, велосипедистите од почетокот возат преспоро и се обидуваат во линија да го блокираат прометот, тоа отвора дупки во масата и нервозните возачи се обидуваат да ја пробидат гледајќи пред себе отворен пат. Држете се збиено и заедно, немојте да дозволите масата да ви побегне. Долгите возења ќе се растураат. Тоа доаѓа поради полицијата или комплицираната гужва. Ако се растури масата немојте да се грижите. Треба да се регрупираат, а во тој случај предниот дел нека почее настрана, нека ги пропушти возилата кои се во средината. Глупава е само да застанете и потполно да го блокирате сообраќајот, зошто во тој случај застанатата група нема да може да помине. Плоштадите и кружните текови се многу погодни за регрупирање. Немојте без потреба да го блокирате сообраќајот, тоа нема смисла и многу ретко се покажува како корисна тактика, а често води во конфликт со возачите. Почетокот на колоната е одговорен за насоката на возењето!!! Ако се наоѓате на почетокот тогаш вие го одредувате правецот, меѓусебно дискутирате за можните насоки **СЕКОГАШ ЗНАЈТЕ КАДЕ ОДИТЕ!** Немојте да возите пребрзо. Бидете свесни со која брзина се движи масата зад вас, и колку е диспензирана.

Ако дојде до диспензирање застанете на семафор додека масата не се згусне. Немој да глумиш херој. Соло обид за блокирање на раскрсница може да резултира со апсење или несреќи, или прво со несреќа а потоа со апсење. Немој да бидеш вербално насилен/на. Критичната маса е мирољубив настан на кој треба добро да се забавуваме. Користи го **ЗДРАВИОТ РАЗУМ**. Ако некој предложи да се оди на автопат, **СМЕЕШ** (? заб. В.) да помислиш "хм, можеби тоа не е најдобра идеја \$5" Времето на камикази помина. **ПОЛИЦИЈА**. Сороботувајте со полицијата (ха, ха.. заб. В.) Слушајте се што ќе ви каже. (хм...? заб. В.) Додека ги почитувате сообраќајните прописи не се издвојувајте од групата за да го спречувате сообраќајот или да ги разлутите возачите, нема да имате проблеми со полицијата. Во некои случаи ќе треба да ги игнорирате сообраќајните знаци за да не ја растроите масата, но тоа ќе ви биде јасно од ситуација во ситуација. Битно е меѓусебно да сороботувате. Ако полицијата блокира некоја посебна улица, немојте веднаш да помислите дека практикува државен фашизам. Можеби постои добра причина за тоа, понекогаш едноставно мора да делуваат и затоа може да дојде до недоразбирање. Сетете се дека полицијата не може да разговара со одговорната личност, затоа што таа не постои. Како и да е, постојат многу улици по кои можете да се возите. Не е паметно да се расправате со полицијата, освен ако сте љубител на затворска храна...

КРИТИЧНАТА МАСА И ВТОРИЧНАТА ВОЗИЛА...
 Невозможно е потполно да ги исклучите возилата од масата. Заради тоа многу е важно сите учесници да бидат свесни на сообраќајните состојби. Моторните возила ќе се обидуваат да се пробијат низ критичната маса, посебно на кривините. Тие проблемите можат да се избегнат со блокирање на раскрсницата со доволно велосипедисти, но тоа не е легално...
 разговарајте со возачите. Понекогаш сталожените зборови прават чуда. Особено со возачите кои заглавиле во масата, или кои чекаат таа да помине. Освен тоа, разговорот прави атмосфера и го крши мразот. Бидете свесни на својот тон и делувајте смирено. Основниот принцип е да ја користите масата. Ако возачот пред себе гледа празна улица, ќе гледа да се пробие. Ако пред себе гледа група велосипедисти, ќе се откаже. Помагајте им на возачите. Сериозно! НЕ, НАВИСТИНА... ако постои некој едноставен начин некој/е заглавено возило да го пуштите надвор НАПРАВЕТЕ ГО ТОА. Подобро тоа отколкуда ја заргозите целата маса. Освен тоа не е целта да се малтретираат одредени возачи. Масата сама по себе доволно ги збунува. Бидете спремни да ја делите улицата со возачите, ако е тоа потребно. Понекогаш може да дојде до караници и незгоди, тоа се случува затоа што критичната маса е полна со емоции. Нејзината порака погодува точно во душата на начинот на кој што живеете и некои тоа едноставно не можат да го поднесат. Возачите можат да се вознемират и збунат, и да удрат некој велосипедист. Тоа може да се случи намерно или случајно. Имајте на ум дека тоа е многу ретко и дека тоа се случува при мали брзини. Во најлош случај може да дојде до оштетување на велосипедот таквите проблеми се решаваат со краток разговор помеѓу вмешаните. Ако егото не ви е изразено нема да има проблеми. Ако вртите лево-десно пред некој од нивго/ја спречувате да вози по отворена улица, големи се шансите дека ќе го/ја налутите. Луѓето не се рационални, посебно кога управуваат со еден тон метал. Тажно, но вистинито. Не е многу тешко да се избегнат проблемите. Треба само да се биде свесен на својата околина и да се однесува одговорно спрема неа! ОПУШТИ СЕ И УЖИВАЈ ВО КРИТИЧНАТА МАСА! ВЕЛОСИПЕДИТЕ СЕ ДОБРО ЗДРАВЈЕ! ЧИСТА СРЕДИНА, ЗАБАВА И ЗАДОВОЛСТВО! ВОЗЕТЕ ВЕЛОСИПЕДИ А НЕ АВТОМОБИЛИ. ПОМИСЛЕТЕ НА ИДНИНАТА...

(ПРЕПИС ОД ИСТОИМЕНИОТ ПАМФЛЕТ)

Revolt Tapes # 4
 split live tape
ANASTO
 brutal hc/crust from Brazil
DISCLASS
 crustpunk raging from Macedonia
 available for \$3 Europe, \$4 World (ppd) or trade
 from: Stefan Simonovski, 4 Juli 4-1/2, 91060 Skopje
 Macedonia/Europe

IF YOU WANT TO CHANGE THE WORLD YOU HAVE TO SEE IT HOW IT IS ... WITHOUT ILLUSIONS
 INTERNATIONAL COMP. TAPE C60 + BOOKLET
 UUTUUS, HINFAMY, DEBELJ
 SAMURAJ, AGATHOCLES, CRIPPLE
 BASTARDS, MAYA, BWF, TIME TO
 THINK, HOCU?NECU!, FLAGRANTS D'ELI,
 VOMIT ASBREGHE BALON, REBEL
 WIHOUT A PAUSE, DRAJTS PONARJI
 Price: 3\$ Europe/4\$ World ppd.
 Trades welcome! No rip off!
STEFAN SIMONOVSKI write for distro list!
 UL. 4 JULI 4-1/2
 91000 SKOPJE
 MACEDONIA/EUROPE
 Wanted bands for forthcoming comp. tapes.
 Distributors please get in touch.

M.F.T. 02
I'M A MAN
 INT. COMP. TAPE C90 + BOOKLET
 SCUM OF SOCIETY, SHUDOS, TERMINUS,
 WHEN MIND REFLECTS, GROINCHURN,
 ANTICIPATE, SCHIZMA, ASIDE, DISARM,
 DEPRESSOR, BEYOND DESCRIPTION,
 PATHOLOGY STENCH, DISORDER, NEW
 YORK AGAINST BELZEBU, E.DAMAGE,
 PIZDA MATERNA, CRUNCH, PICHISHO,
 DOWN FOR THE COUNT, INVAZIA, I.R.S.
 DISSECTED HUMAN BRAINS & R.E.O.
 PRICE:
 4\$ PPD EUROPE
 5\$ PPD WORLD
 NO RIP OFF !!
 TRADE/ WELCOME! WRITE FOR DISTR LIST!

IT'S JUST A BEGINNING
 COMP. TAPE
 Featuring bands from Serbia,
 Macedonia & Croatia:
 SHMRTZ TEATAR, AGITATOR,
 TANK WARNING NET, ALAN
 FORD, APATRID, ACROHOLIA,
 KAKOFONIJA, UNUTRASNI
 BUNT, B.DAMAGE, VERBALNI
 DELIKT, DISFIGURED & THE
 SHIZOID WIKLER'S
 Price: 3\$ Europe/4\$ world ppd
 But we prefer trade than shit
 money
 Stefan Simonovski D.I.Y.
 Ul. 4 Juli 4-1/2 AS
 91000 Skopje FUCK!!
 Macedonia/Europe

WANTED BANDS FOR NEXT COMP.

... А СЕ МОЖЕШЕ
ДА БИДЕ
ТАКА
УБАВО!

